

V L A A M S P A R L E M E N T

Zitting 1999-2000

28 april 2000

ONTWERP VAN DECREET

houdende bepalingen tot begeleiding van de aanpassing van de begroting 2000

INHOUD

	Blz.
1. Memorie van toelichting	3
2. Voorontwerp van decreet	21
3. Advies van de Vlaamse Onderwijsraad	39
4. Advies van de Sociaal-Economische Raad van Vlaanderen	41
5. Advies van de Milieu- en Natuurraad van Vlaanderen	45
6. Advies van de Raad van State	49
7. Ontwerp van decreet	85

MEMORIE VAN TOELICHTING

DAMES EN HEREN,

HOOFDSTUK I

Algemeen

Artikel 1

Dit artikel behoeft geen commentaar.

HOOFDSTUK II

Onderwijs

Artikelen 2 en 3

Ingevolge het gevraagde bijkrediet voor basisallocatie 40.02 (hogescholenenveloppe) dient het startbedrag van de enveloppe in het decreet te worden aangepast. De artikels betreffende de indexering werden eveneens aangepast.

Het is de bedoeling om via deze bepaling een oplossing te bieden voor de financiële problemen die hogescholen ondervinden als gevolg van de toepassing van het zgn. overgangsstelsel TBS 55+ en dit binnen een gesloten enveloppe. De kosten van het klassieke en het overgangsstelsel inzake TBS55 + bedragen in het begrotingsjaar 2000 zowat 569 mio. Ze zullen evolueren tot een piek van 914 mio in 2002, waarna de kosten verminderen. In de enveloppe van de hogescholen zat bij de aanvang in 1996 reeds een bedrag van 200 mio (geïndexeerd naar het begrotingsjaar 2000 is dit 210 mio). De huidige operatie is 569 mio – 210 mio (reeds in de enveloppe 1996) – 159 mio (gegeven bij de initiële begroting 2000) = 200 mio. De evolutie tot 2006 wordt ook decretaal verankerd.

Artikelen 4 en 5

Aanpassing van het bedrag van de bijdragen ingevolge het gevraagde bijkrediet op B.A. 33.01 van Progr. 33.10. Bij de initiële begroting 2000 werd voor B.A. 33.01 een krediet toegekend van 35,0 miljoen frank. Door het voeren van publiciteit in de media kwamen voor 2000 veel meer aanvragen

binnen dan de voorgaande jaren. Het initieel krediet zal dus onvoldoende zijn. Gezien de strategie van de adviescommissie om bij voorkeur langlopende projecten te steunen, is het ten eerste aangewezen om een budget te voorzien dat op zijn minst tegemoet kan komen aan de aanvragende projecten die in 1998 en 1999 door de commissie als langlopende projecten werden gecatalogeerd. Wel zal er een kritische evaluatie gebeuren van een aantal projecten waarvan de onderwijscomponent onvoldoende aanwezig is. Dergelijke projecten zullen op termijn moeten worden afgebouwd of ondergebracht bij WVC. Er wordt een bijkrediet gevraagd van 10 miljoen frank, wat het totale krediet op 45,0 miljoen brengt.

Artikel 6

Decretale aanpassing van het bedrag van de D.A.B. Hogere Zeevaartschool ingevolge kredietvermindering op B.A. 41.10 van Progr. 33.10. Het betreft hier een éénmalige vermindering. Wel zal in samenspraak met de commissarissen van de hogescholen nagegaan worden wat de noodzakelijke werkingsmiddelen van de hogere zeevaartschool zijn. Desgevallend komt er een aanpassing ten gronde van het decreet op de Hogere Zeevaartschool.

Artikel 7

Vanaf het begrotingsjaar 2000 wordt de globale werkingsuitkering van de Vlaamse universiteiten met 166,5 miljoen BF verhoogd. Dit bedrag wordt volgens een combinatie van verdelingsleutels verdeeld over alle universiteiten.

De verdelingsmechanismen :

- 50% op basis van het aandeel van de universiteiten in de globale werkingsuitkeringen 1991 ;
- 25% op basis van de gemiddelde kostprijs per onderwijsbelastingseenheid ;
- 25% op basis van de toename van het aantal onderwijsbelastingseenheden van 1994 tot 1999.

Bij de verdeling werd geen rekening gehouden met de specifieke situatie voor het Limburgs Universitair Centrum. Vanaf 1991 werd de Economische Hogeschool Limburg in het Limburgs Universitair Centrum geïntegreerd. Deze integratie werd afge-

rond in 1997. Gedurende de integratie kon de universiteit rekenen op een bijzonder financieringsregeling.

Bij het toekennen van de extra werkmiddelen is met de integratie onvoldoende rekening gehouden. De referentiebasis 1991 is niet representatief voor het Limburgs Universitair Centrum anno 2000.

Daarom is voor het Limburgs Universitair Centrum een andere berekening gebeurt waarbij de referentiebasis 1997 is. Dit resulteerde in een verhoging van de werkingsuitkeringen met 1,4 miljoen BF.

HOOFDSTUK III

Successierechten

Artikel 8

De ontworpen wijziging strekte er oorspronkelijk alleen toe om een onbillijkheid weg te werken in de bestaande regeling met betrekking tot het verlaagd tarief voor samenwonenden. De persoon of personen die op de dag van het openvallen van de nalatenschap gedurende minstens 3 jaar ononderbroken met de erflater samenwonen kunnen genieten van een verlaagd tarief. Deze strikte voorwaarde laat niet toe dat personen die gedurende 3 jaar samengewoond hebben met de erflater, die de laatste periode van zijn leven noodgedwongen de samenwoning heeft moeten opgeven, omdat hij in een verzorgingsvoorziening heeft moeten verblijven (en waarbij zijn domicilie werd gewijzigd), van het verlaagd tarief kunnen genieten.

Om aan deze onbillijke situatie tegemoet te komen werd voorgesteld deze bepaling in die zin te wijzigen dat personen die eerst drie jaar samengewoond hebben met de erflater, waarna deze op grond van overmacht de samenwoning heeft moeten onderbreken, toch kunnen genieten van het verlaagd tarief.

Om fictieve constructies te vermijden blijft evenwel vereist dat de personen, die aanspraak willen maken op het verlaagd tarief gedurende 3 jaar ononderbroken hebben samengewoond met de erflater vooraleer de situatie van overmacht zich voordoet. Het voorstel van wijziging laat dus niet toe dat een persoon, die gedurende een korte periode heeft samengewoond met de erflater, waarna deze

gedurende een lange periode in een verzorgingsvoorziening heeft verbleven, een periode van 3 jaar samenwonen zou kunnen construeren.

Een "vrijwillig" verblijf in een rustoord (zonder zorgbehoevend of afhankelijk te zijn) beantwoordt niet aan de voorwaarde van overmacht en kan dus niet ingeroepen worden om van het verlaagd tarief te kunnen genieten.

Een uittreksel uit het bevolkingsregister houdt een weerlegbaar vermoeden in van ononderbroken samenwoning en van het voeren een gemeenschappelijke huishouding. Dit vermoeden kan onder meer weerlegd worden indien aangetoond kan worden dat de voortgezette wil om een gemeenschappelijke huishouding te voeren ontbrak en dat de partijen die de ononderbroken samenwoning inroepen niet kunnen aantonen dat zij in een aanvaardbare mate hebben bijgedragen in de kosten van de gemeenschappelijke huishouding.

De Raad van State heeft in zijn advies evenwel de vraag gesteld naar de verenigbaarheid van de regeling van het verlaagd tarief voor samenwonenden met de nieuwe regeling van de wettelijke samenwoning in het Burgerlijk Wetboek. Ingevolge deze nieuwe bepalingen in het Burgerlijk Wetboek kunnen twee wilsbekwame personen, die niet gehuwd zijn, een verklaring van wettelijke samenwoning afleggen tegenover de ambtenaar van de burgerlijke stand. Deze verklaring heeft tot gevolg dat deze samenwonenden wat betreft wederzijdse rechten en verplichtingen in grote mate gelijkgesteld worden met gehuwden. Ten aanzien van deze categorie van samenwonenden is het dus niet langer houdbaar om de voorwaarde van drie jaar ononderbroken samenwoning, waarbij een uittreksel uit het bevolkingsregister slechts een weerlegbaar vermoeden is, te handhaven als voorwaarde om van het verlaagd tarief te kunnen genieten. Enerzijds vervalt het weerlegbaar vermoeden vermits deze samenwonenden uit kracht van de wet als 'wettelijk samenwonenden' moeten worden beschouwd, en anderzijds vervalt ook de voorwaarde van 3 jaar ononderbroken samenwonen, aangezien er anders een niet redelijk te verantwoorden verschil in behandeling ten aanzien van de gehuwden zou ontstaan (gelet op de bedoeling van de wetgever om de 'wettelijk samenwonenden' in verregaande mate gelijk te stellen met gehuwden). Vandaar dat de regering er voor geopteerd heeft om naast de bestaande regeling inzake het verlaagd tarief voor samenwonenden (die geen verklaring van wettelijke samenwoning afgelegd hebben of kunnen afleggen), een afzonderlijke regeling voor wettelijk samenwonenden in te voeren : voor deze categorie

volstaat het dat een verklaring van wettelijke samenwerking overeenkomstig de bepalingen van het Burgerlijk Wetboek werd afgelegd.

HOOFDSTUK IV

Sociaal Impulsfonds (SIF)

Artikel 9

Op de regering van 15 oktober 1999 werd overeen gekomen dat de Vlaamse minister van Welzijn, Volksgezondheid en Gelijke Kansen bevoegd is voor het begrotingsactiviteitenprogramma 41.8 – integratie van kansarmen – waarnaar de basisallocaties 33.10, 43.10 en 45.01 van het begrotingsactiviteitenprogramma 53.2 worden overgeheveld. Om dit mogelijk te maken dient een aanpassing te gebeuren van het decreet tot vaststelling van de regelen inzake de werking en de verdeling van het Sociaal Impulsfonds waarin artikel 5 o.a. de ondersteuning van verenigingen die actief zijn in en voor de vierde wereld voorzien wordt in programma 53.20.

Artikel 10

In 1999 werd tussen de Vlaamse overheid en de gemeente Izegem een addendum afgesloten bij de beleidsovereenkomst van 15 juli 1997.

Hierdoor moesten trekkingsrechten ten bedrage van 2.786.211 frank overgedragen worden naar het begrotingsjaar 2000. Dit hield dus een vastleggingsvermindering voor het jaar 1999 in. Deze werd niet doorgevoerd.

De 2.786.211 frank zal voor wat het begrotingsjaar 1999 betreft nooit geordonnanceerd dienen te worden daar de gemeente Izegem volgens zijn addendum geen recht heeft op deze middelen voor wat betreft 1999.

Doordat de vastleggingsvermindering niet doorgevoerd werd, kan de gemeente Izegem ook in 2000 niet beschikken over deze middelen.

Het vastleggingskrediet van de basisallocatie 43.11 werd verhoogd met bovenstaand bedrag.

Om de geldende juridische bepalingen geen geweld aan te doen werd een bepaling toegevoegd in het programmadecreet.

HOOFDSTUK V

Oppervlaktewateren

Artikel 11

Dit artikel breidt de decretale opdracht van de Vlaamse Milieumaatschappij (VMM) uit met taken die in het kader van de volksgezondheid onontbeerlijk zijn. Voor het beleidsdomein "Gezondheid en Milieu" vormt een nauwe samenwerking tussen de VMM en de administratie Gezondheidszorg de hoeksteen voor een inclusief beleid. Deze samenwerking wordt nu decretaal verankerd.

Met de VMM werd door de Vlaamse Gemeenschap op 10 december 1999 een samenwerkingsovereenkomst afgesloten betreffende de uitvoering van het toezicht op het strandwater, de zwem- en recreatievijvers, de zwembaden en de private putwaters. Deze samenwerkingsovereenkomst werd gunstig geadviseerd door de Inspectie van Financiën, kreeg het begrotingsakkoord en werd door de Vlaamse regering goedgekeurd.

In een nota van 19 januari 2000 van de controleur van de vastleggingen werd echter de opmerking gemaakt dat niet alle elementen van de uitvoering van de samenwerkingsovereenkomst tot het verplichte takenpakket van de VMM behoren. In dit kader wijst de controleur van de vastleggingen naar "het oprichtingsdecreet van de VMM". De taken van de VMM staan vermeld in artikel 32quater, § 1, van de wet van 26 maart 1971 op de bescherming van de oppervlaktewateren tegen verontreiniging. Deze paragraaf 1 werd ingevoegd bij het decreet van 13 juli 1988 en gewijzigd bij het decreet van 12 december 1990.

Zo is één van de taken van de VMM de uitbouw en exploitatie van een net voor het meten van de waterkwaliteit van de oppervlaktewateren. Het toezicht op de zwembadwaters en de private putwaters valt daar strikt genomen niet onder.

De niet tot het verplichte takenpakket van de VMM behorende aspecten zouden aldus vallen onder de wetgeving inzake de overheidsopdrachten.

In het belang van de volksgezondheid en meer specifiek voor de voormelde aspecten van het beleids terrein "Gezondheid en Milieu" is het echter onontbeerlijk – voor een effectief en efficiënt overheidsoptreden inzake toezicht en monitoring – dat er terzake geen opsplitsing plaatsvindt. Het is

noodzakelijk beroep te doen op de VMM zowel wat betreft strandwater, zwem- en recreatievijvers, als wat betreft zwembaden en private putwaters. De VMM beschikt over een unieke gebundelde know-how over stroombekkens, watervervuiling, waterzuiveringsprogramma's en waterkwaliteit. Het toezicht op de zwembadwaters en de private putwaters is trouwens thematisch en naar interpretatie van de analyses nauw verbonden met de opdracht inzake oppervlaktewater.

Vandaar ook de hier voorgestelde uitbreiding van de decretale opdrachten waarmee de VMM wordt belast. Op die manier worden juridische onduidelijkheden vermeden en wordt een hoeksteen gelegd voor een inclusief beleid milieu-gezondheid op het vlak van het toezicht op de kwaliteit van het strandwater, de zwem- en recreatievijvers, de zwembaden en de private putwaters.

Hierbij moet nog aangestipt worden dat de dotatie aan de VMM zal dienen aangepast te worden in functie van deze bijkomende decretale opdrachten. Ter illustratie kan hierbij vermeld worden dat de regeling van alle kosten voortkomende uit de voormelde samenwerkingsovereenkomst van 10 december 1999 voor de begroting 1999 werd voorzien op een bedrag van 17 miljoen Belgische Frank.

De Raad van State beveelt in zijn advies bij het voorontwerp aan dat in de memorie van toelichting duidelijker zou worden aangegeven om welke redenen de nieuwe taak van de VMM moet worden geacht geen betrekking te hebben op een eigenlijke overheidsopdracht.

Welnu, het is helemaal niet de bedoeling van het ontwerp om algemene regels te stellen inzake overheidsopdrachten of om in specifieke gevallen van die algemene regels af te wijken. Het ontwerp wil enkel het takenpakket van de VMM aanpassen teneinde het in overeenstemming te brengen met de beleidsnoden inzake milieu en gezondheid. De VMM is een Vlaamse instelling van openbaar nut, opgericht door de Vlaamse decreetgever. De decreetgever kan dan ook de opdrachten van deze instelling bepalen en aanpassen, rekening houdend met de beleidsnoden. Door het feit dat de taken van de administratie Gezondheidszorg zeer nauw aansluiten bij deze van de VMM en dat de VMM in het kader van de exploitatie van het meetnet oppervlaktewater reeds heel wat informatie inventariseert ten behoeve van de volksgezondheid, is het aangewezen om de bijkomende taken – met name het analyseren of laten analyseren van de monsters in het kader van het onderzoek naar de kwaliteit van zwembadwater en putwater – op te nemen in

de decretale taken van de VMM. Aan de regels inzake overheidsopdrachten wordt hier niet geraakt.

In de tekst van het voorontwerp werd gesproken van een "samenwerkingsovereenkomst, gesloten tussen de Vlaamse Gemeenschap, bevoegd voor de preventieve gezondheidszorg, en de Maatschappij". Het element "samenwerkingsovereenkomst" mag echter niet geïnterpreteerd worden als verwijzend naar een "overheidsopdracht", zoals de Raad van State suggereert. De bedoeling was enkel om concrete uitvoering te geven aan de decretaal opgelegde taken.

Evenwel, om alle mogelijke verwarring uit te sluiten wordt er in het ontwerp voor geopteerd om het element "samenwerkingsovereenkomst" uit de tekst weg te laten.

De concretisering van de in artikel 32quater, § 1, 7°, opgelegde taak voor de VMM zal gebeuren in overleg tussen de bevoegde administraties. Daartoe zal er een protocol gesloten worden tussen de Vlaamse Gemeenschap, bevoegd voor de preventieve gezondheidszorg, en de VMM. Dit protocol zal onder andere concrete bepalingen bevatten omtrent :

- 1° de omvang en de uitvoeringsbepalingen van de toezichtsprogramma's en analyses ;
- 2° de instantie aan wie de analyseresultaten toegestuurd moeten worden ;
- 3° de instantie die de analyseresultaten beoordeelt ;
- 4° de instantie die instaat voor de verspreiding van de analyseresultaten ;
- 5° de uitbetalingsvoorwaarden van de aanvullende dotatie.

Het is de bedoeling om met het protocol op de meest soepele wijze in te spelen op eventuele veranderingen op het werkveld, wat nodig is in beleidsdomeinen als milieu en gezondheid. Het protocol zal ook jaarlijks worden geëvalueerd en zo nodig aangepast in gezamenlijk overleg tussen de Vlaamse Gemeenschap, bevoegd voor de preventieve gezondheidszorg, en de VMM. Door zo te werken wordt een inclusief beleid op het vlak van milieu en gezondheid ten eerste bevorderd.

Wat de bijzondere dotatie betreft, deze bepalingen werden uit de tekst weggelaten. Zoals hoger reeds gezegd zal natuurlijk de dotatie aan de VMM wel

dienen aangepast te worden in functie van de bijkomende decretale opdrachten, dit is slechts de logica zelf.

Door de aanpassing van de tekst zijn de meer legislatieke opmerkingen van de Raad van State zonder voorwerp geworden.

HOOFDSTUK VI

Verenigingen voor Volksontwikkelingswerk

Artikel 12

De beleidsintenties van de minister in het domein van het sociaal-cultureel werk geven aan dat op een redelijke termijn werk dient gemaakt van een aanpassing en heroriëntering van het bestaande wettelijk instrumentarium met het oog op een vergroting van de maatschappelijke relevantie van het sociaal-cultureel werk.

Op dit ogenblik zijn in het beleidsdomein van het volksontwikkelingswerk voor de drie belangrijkste werkvormen de decreten van 19 april 1995 van kracht. Zij regelen de voorwaarden voor erkenning en subsidiëring voor de verenigingen, instellingen en diensten. In de voorbije periode konden de kredieten de uitvoering van de decreten op het vlak van de subsidiëring, eerst voor de instellingen en later voor de diensten en de verenigingen, niet volledig volgen.

Voor het instellingswerk leidde dit in 1997 tot het minidecreet waarbij de budgettaire impact van het decreet van 19 april 1995 werd bevroren tot eind 2000.

Het verenigingendecreet van 19 april 1995 kampt voor de uitvoering van het decreet in al zijn bepalingen (de bijkomende activiteiten in de vorm van projecten en programma's, de uitbreiding van het personeelsbestand op basis van afdelingen en werking, de structurele jaarlijkse uitbouw van het personeelsbestand, de erkenning van nieuwe verenigingen, de stijging van het aantal aanvragers en het aantal subsidiabele activiteiten van lokale migrantenorganisaties) met een geraamd teruglopend uitvoeringspercentage.

Die vaststelling van onvoldoende kredieten voor de volgende jaren voor een volledige uitvoering van het decreet in al zijn bepalingen noopt tot voorliggend ingrijpen. Hierdoor wordt tegemoet

gekomen aan de bekommernis van de organisaties tot het verwerven van een maximale zekerheid omtrent het te verwachten subsidiebedrag. Tegelijk wordt een moratorium ingebouwd als periode waarbinnen de besprekingen in functie van de beleidsintenties van de minister aangevat kunnen worden. De voorliggende bepalingen beogen dan ook de uitvoering van het decreet te bevriezen op het niveau van 1998 of 1999.

§ 1. Zoals reeds vermeld is één van de kostendrijvers de projectmogelijkheid van art 7 §§ 2 en 3, waarvan in artikel 39 § 3 de financiële (en personele) gevolgen zijn bepaald. De projectmogelijkheid blijft verder bestaan voor die organisaties die in de keuze van de subsidie 1998 of 1999 hun recht behouden op projectwerking, want reeds toegekend in het verleden. De opheffing van artikel 39 § 3 moet verhinderen dat nog nieuwe projectaanvragen gehonoreerd moeten worden. Deze paragraaf betekent verder dat in 2000 en volgende jaren een eventuele personeelsuitbreiding op basis van een verhoogde werking geen gevolgen kan hebben (opheffing van artikel 27); het betekent eveneens dat de structurele jaarlijkse uitbreiding met één of twee miljoen frank niet meer toegepast wordt (opheffing van artikel 38, 2°); het betekent nog dat met ingang van 1 januari 2000 geen procedure voor de erkenning van nieuwe verenigingen meer kan gestart worden. Verenigingen die op het ogenblik van de inwerkingtreding van dit decreet voorlopig erkend zijn kunnen wel doorgroeien naar een volledige erkenning; verenigingen die het voorwerp uitmaken van een afgeronde erkenningsprocedure zien hun erkenning ingaan op 1 januari 2000.

Wat voorafgaat geldt evenzeer voor de migrantenverenigingen.

§ 2 bepaalt voor iedere individuele vereniging het niveau van subsidiëring vanaf het jaar 2000. Deze paragraaf bepaalt daarenboven de subsidie van de verenigingen die op 1 januari 2000 van een voorlopige erkenning overgaan naar een definitieve erkenning en de landelijke migrantenverenigingen waarvan de erkenningsprocedure is afgerond.

Het jaar 2000

De vaststelling van de subsidie voor het werkjaar 2000 gebeurt via een verwijzing naar het subsidiebedrag dat de vereniging voor het werkjaar 1998 ontving of naar het subsidiebedrag dat zij voor het werkjaar 1999 zal ontvangen via de berekening van het saldo op basis van de ingediende dossiers en

waarvoor in bijgevoegde tabel op basis van de beschikbare dossiergegevens een reële inschatting is gemaakt.

De subsidie 2000 bedraagt dus voor elke vereniging het hoogste bedrag in de keuze tussen de werkjaren 1998 en 1999.

Voor het werkjaar 2000, en enkel voor dat werkjaar, wordt de subsidiederving in 1999, die het gevolg is van ontoereikend krediet (een op reële basis ingeschat tekort van 82,5 miljoen BEF) en de toepassing in dat geval van artikel 29 van het decreet van 19 april 1995, bijgepast via de creatie van een aparte basisallocatie met deze uitsluitende bestemming. Uit die basisallocatie worden voor het werkjaar 1999 bij het saldo voor het werkjaar 2000 bijkomende middelen ter beschikking gesteld voor al deze verenigingen die voor het werkjaar 1998 een hoger subsidiebedrag ontvingen dan voor het werkjaar 1999. De bijpassing omvat per vereniging een bedrag dat overeenkomt met het verschil tussen het (hoger) subsidiebedrag van 1998 en het subsidiebedrag van 1999. De bijpassing belooft volgens de bijgevoegde tabel 31,1 miljoen BEF.

Vanaf het jaar 2001

Vanaf het werkjaar 2001 wordt de jaarlijkse subsidie vastgezet op het niveau van het gekozen (hoogst) subsidiebedrag van 1998 of 1999.

Overgang van voorlopige naar definitieve erkenning en landelijke migrantenverenigingen.

Aangezien er voor deze verenigingen geen enkel referentiepunt in het verleden te vinden is, wordt voor deze verenigingen, waarvoor de erkenningsprocedure volledig afgerond is, hun jaarlijkse subsidie voor de volgende jaren vastgelegd op grond van de bijgevoegde raming.

Wat voorafgaat geldt per individuele vereniging natuurlijk slechts in de mate waarin de werking van de vereniging minimaal de subsidie kan verantwoorden met toepassing van de bepalingen van het decreet van 19 april 1995.

§ 3. De huidige decretale regeling van 19 april 1995 voorziet, in geval van ontoereikend krediet in o.m. een voorafname van de subsidies aan lokale migrantenverenigingen.

Gelet op het globaal ontoereikend krediet en de maatregelen die genomen worden ten aanzien van het structurele verenigingsleven is ten aanzien van

de activiteitssubsidie eveneens een ingrijpen gerechtvaardigd. De maatregel bestaat erin het voorziene krediet voor de volgende jaren gelijk te stellen met de bestede middelen 1999 en de uitbetaling te laten gebeuren binnen dit "voorbehouden" krediet.

Artikelen 13 en 14

Verwijzend naar de beleidsnota Cultuur die de afschaffing van het koepeldecreet als concrete beleidsdoelstelling vooropstelt, wil de voorliggende tekst onmiddellijk heel concreet de reeds doorgevoerde maatregelen met betrekking tot de subsidiabele personeelsfuncties (decreet van 25 juni 1992 en decreet van 19 april 1995) nog verscherpen teneinde de geplande afbouw binnen de beleidstermijn te kunnen realiseren. Concreet houdt dit in dat iedere vervanging van een personeelslid, dat op het ogenblik van de inwerkingtreding van dit decreet voorwerp is van subsidiëring, in de toekomst niet langer gesubsidieerd zal worden. Aangezien op die wijze de naleving van de erkenningsvoorwaarde van artikel 3, punt 6, met name de minimale en tegelijk maximale personeelsbezetting van het bestendig secretariaat in het gedrang komt wordt deze bepaling voor de toekomst opgeheven.

HOOFDSTUK VII

BLOSO

Artikel 15

De Raad van Bestuur van BLOSO besliste op 16 juni 1999 om toe te treden tot de vzw Sportmuseum Vlaanderen na het bekomen van een decretale machtiging. De vzw Sportmuseum Vlaanderen werd in 1985 opgericht met als doel een museologische werking te ontwikkelen met betrekking tot sport. Deze vzw is momenteel nog gehuisvest in Heverlee (prefablokalen eigendom van de KUL). Het is de bedoeling dat het Sportmuseum Vlaanderen verhuist naar het Bloso-sportcentrum in Hofstade meer bepaald in het Strandgebouw, een schitterend modernistisch gebouw uit de vooroorlogse periode. Voor het Bloso-centrum betekent de inplanting van het Sportmuseum Vlaanderen een meerwaarde, zowel kwalitatief (sportaanbod) als kwantitatief (aantal bezoekers). De bestaande vzw zal worden uitgebreid met diverse partners nl. de

provincie Vlaams-Brabant, de gemeente Zemst, Toerisme Vlaanderen, het Bloso.

In antwoord op het advies van de Raad van State dient gesteld dat het in de bedoeling ligt om aan BLOSO op te dragen een museologische werking te ontwikkelen met betrekking tot sport. Het is evenwel aangewezen dat BLOSO wordt gemachtigd om toe te treden tot de genoemde vzw omwille van het feit dat het museum wordt ingeplant in het Bloso-sportcentrum te Hofstade en aansluit bij de werking van het sportcentrum.

HOOFDSTUK VIII

Subsidies aan scheppende kunstenaars

Artikel 16

Via opname van dit artikel in het programmadecreet wordt ingegaan op de vraag van het Rekenhof om de subsidieregelingen voor scheppende kunstenaars in overeenstemming te brengen met het bepaalde in artikel 55 van de gecoördineerde wetten op de Rijkscomptabiliteit. Daarin wordt gesteld dat iedere "toelagetrekker" verplicht is om een financiële verantwoording te verstrekken over de aanwending van de door hem ontvangen bedragen.

Het Rekenhof bevestigde in haar brieven van 17 september 1998 en van 19 november 1999 haar bereidheid om een categorie van toelagetrekkers, in casu de scheppende kunstenaars, vrij te stellen van deze verplichting. Dit dient, conform het bepaalde in artikel 55, 2° lid van de gecoördineerde wetten op de Rijkscomptabiliteit, te gebeuren door middel van een wet (decreet).

Het Rekenhof geeft er de voorkeur aan dat deze decretale vrijstelling gebeurt via een organieke decretale regeling.

De minister van Cultuur opteerde evenwel voor een twee – fazige aanpak waarbij in een eerste fase deze vrijstelling via het programmadecreet bij de begrotingscontrole 2000 wordt toegekend. In een tweede fase zou dan gewerkt worden aan een autonome decretale regeling. Omdat de uitwerking van een dergelijk decretale regeling de nodige tijd vraagt achtte de minister de tussenstap van het programmadecreet onvermijdelijk (brief van 12 februari 2000).

Huidig voorstel strekt tot realisatie van deze tussenstap. Er weze opgemerkt dat de vrijstelling die door voorgesteld artikel wordt toegekend zich niet uitstrekt tot de "project"-subsidies, wat bij het initieel door de administratie ingediende voorstel wel het geval was.

Vorgesteld wordt om volgende tekst in het programmadecreet in te voegen :

"verantwoording subsidies aan scheppende kunstenaars

In toepassing van het bepaalde in artikel 55, 2° lid van de gecoördineerde wetten op de Rijkscomptabiliteit, gecoördineerd op 17 juli 1991, wordt, voor wat betreft de subsidies aan scheppende kunstenaars, toegekend ter ondersteuning van hun kunstactiviteit op basis van de in hun aanwezige artistieke kwaliteit, aan de toelagetrekkers vrijstelling verleend aan de verplichting om een financiële verantwoording te verstrekken voor de aanwending van de ontvangen bedragen. Het volstaat dat de scheppende kunstenaars een inhoudelijk verslag indienen.

Eenzelfde vrijstelling wordt verleend voor subsidies, ten bedrage van maximum 2 miljoen frank, welke aan scheppende kunstenaars worden toegekend in functie van de realisatie van een bepaald concreet project."

Artikel 55 van de gecoördineerde wetten op de Rijkscomptabiliteit verplicht iedere "toelagetrekker" om een financiële verantwoording te verstrekken over de aanwending van de door hem ontvangen bedragen.

Dit impliceert dat "inhoudelijke" controlemaatregelen (voorbeeld : verslag verblijf, verslag voorbij kunstactiviteit) wel valabele beleidsinformatie kunnen leveren, maar als dusdanig onvoldoende zijn om een toegekende subsidie formeel te verantwoorden. De regels van de Rijkscomptabiliteit voorzien immers dat er steeds ook een "financiële" verantwoording gebeurt.

Voor de sector van de kunstcreatie leidt dit tot niet wenselijke situaties. Zo verplicht deze vereiste tot financiële verantwoording de scheppende kunstenaar, hij weze beeldend kunstenaar, schrijver of toondichter, die een subsidie ontvangt ter ondersteuning van zijn kunstactiviteit, om ter verantwoording van deze subsidie ondermeer aan te komen dragen met bewijsstukken van gemaakte onkosten die betrekking hebben op voedselreke-

ningen, huur, gas- en electriciteitsrekeningen, vervoersonkostenrekeningen etc.

Dit is niet wat de wetgever beoogde. Het is dan ook wenselijk om voor de sector van de scheppen-de kunstenaars een uitzondering te voorzien op het principe van de verplichte financiële afrekening. Scheppende kunstenaars kunnen dan de hen toegekende subsidies uitsluitend verantwoorden door middel van een inhoudelijke verantwoording (verslag). Een dergelijke verantwoording sluit het best aan bij de specificiteit van de sector van de kunst-creatie en ligt in de lijn van de binnen dit veld reeds gegroeide praxis.

Artikel 55, 2° lid van de gecoördineerde wetten op de rijkscomptabiliteit laat uitdrukkelijk toe om bij wet "toelagetrekkers" vrijstelling te verlenen van de verplichting om over de aanwending van de betrokken bedragen verantwoording te verstrekken. Via de opname van het voorgestelde artikel in het programmadecreet wordt op deze mogelijkheid ingegaan. Het is de bedoeling om op termijn een autonome decretale regeling terzake uit te werken.

HOOFDSTUK IX

Leegstand

Artikel 17

Dit artikel strekt ertoe de vestiging en de invordering van de leegstandheffing bedrijfsruimten te vereenvoudigen. Daartoe worden verschillende paragrafen van artikel 26 van het decreet van 19 april 1995 houdende maatregelen ter voorkoming en bestrijding van de leegstand en verwaarlozing van bedrijfsruimten gewijzigd.

Volgens de huidige tekst moeten de heffingsbiljetten betekend worden voor 1 juni, terwijl de definitieve gegevens van de administratie Ruimtelijke Ordening, Huisvesting en Monumentenzorg, op basis waarvan het kohier wordt opgemaakt, pas in de loop van de maand mei aan de administratie Budgettering, Accounting en Financieel Management worden geleverd. Dit is mede te wijten aan het feit dat de gemeenten zich niet altijd strikt houden aan de limietdatum van 1 maart voor het indienen van de gemeentelijke lijsten.

Daardoor beschikt de administratie Budgettering, Accounting en Financieel Management slechts over een krappe termijn voor het opmaken van het

kohier en het verzenden van de heffingsbiljetten. Dit leidt er onder meer ook toe dat aangetekende zendingen die terugkeren niet tijdig (vóór 1 juni) een tweede keer kunnen verzonden worden.

Anderzijds heeft de termijn van 1 juni ook een onrechtstreeks maar duidelijk voelbaar gevolg voor de indiening en afhandeling van verzoekschriften en bezwaarschriften, vermits de termijnen die daar gelden verbonden zijn met de datum van verzending van de heffingsbiljetten.

Daarom wordt voorgesteld de grensdatum van verzending van het heffingsbiljet te schrappen, waardoor het kan betekend worden gedurende het gehele kalenderjaar volgend op het aanslagjaar. Hier toe moet geen uitdrukkelijke bepaling in het decreet opgenomen worden, vermits artikel 15, § 1, bepaalt dat de heffing betrekking heeft op het kalenderjaar dat voorafgaat aan het jaar waarin de heffing wordt betekend. Hieruit kan afgeleid worden dat het heffingsbiljet moet betekend worden uiterlijk op 31 december van het jaar volgend op het heffingsjaar.

De huidige regeling voorziet een nalatigheidsintrest van 1%, die aanzienlijk hoger is dan de intrest toegepast in andere fiscale wetgeving. Dit voorstel sluit aan bij de intrestvoet zoals bepaald in het decreet op de leegstand woningen en is ook redelijker voor de belastingplichtige gelet op het feit dat de te betalen basisbedragen reeds zeer aanzienlijk zijn.

De huidige tekst van artikel 26, § 6, bepaalt de principes voor de behandeling en afhandeling van het bezwaarschrift/verzoekschrift als volgt :

- (a) over het bezwaar tegen de heffing wordt beslist binnen 3 maanden vanaf de datum van verzending van het bezwaarschrift, tenzij de gemachtigde ambtenaar deze termijn bij gemotiveerde aangetekende zending verlengt met een periode van 2 maanden ; indien geen beslissing wordt genomen binnen deze termijn(en) kan de heffingsplichtige een aangetekend herinneringsschrijven richten aan de Vlaamse regering, waarna deze binnen de 30 kalenderdagen haar beslissing aangetekend kenbaar moet maken ; bij gebreke aan kennisgeving binnen deze laatste termijn wordt het bezwaarschrift als ingewilligd beschouwd ;
- (b) voor de behandeling van een verzoekschrift (spreiding of uitstel van betaling) geldt een analoge procedure ;

- (c) de gemachtigde ambtenaar kan alle nuttige onderzoeken verrichten en alle nuttige stukken opvragen ;
- (d) de gemachtigde ambtenaar kan de betwiste heffing noch de administratieve boete vermeerderen ;
- (e) de beslissing van de gemachtigde ambtenaar moet met redenen omkleed zijn ;
- (f) de beslissing vermeldt de wijze waarop ertegen in rechte kan getreden worden.

De voorgestelde wijziging beoogt enerzijds een aanzienlijke vereenvoudiging van de procedure te bewerkstelligen, en anderzijds een aantal overbodige bepalingen te schrappen.

- (a) De huidige omslachtige procedure voor de behandeling van bezwaarschriften wordt onder invloed van de wet van 23 maart 1999 betreffende de rechterlijke inrichting in fiscale zaken vereenvoudigd. Ingevolge deze wet staan voortaan alle geschillen betreffende de toepassing van een belastingwet ter kennisneming van de gewone rechter (art. 632 Ger. W.), waarbij de term belastingwet in zijn ruimste materiële betekenis moet begrepen worden (dus ook belastingdecreten). Indien voor de betrokken belasting een administratief beroep is voorzien, dan wordt de gewone rechter bevoegd om kennis te nemen van de expliciete negatieve beslissing over dit administratief beroep en van de impliciet afwijzende beslissing over dit beroep indien geen beslissing over dit beroep is genomen binnen een termijn van 6 maanden na het indienen van het bezwaarschrift. Indien er geen beslissing werd genomen binnen 6 maanden dan wordt het beroep beschouwd als impliciet afgewezen, zij het dat over dit beroep nog steeds een expliciete beslissing kan genomen worden zolang de belastingplichtige geen justitieel beroep heeft ingesteld (art. 1385undecies Ger.W.). Op basis van dit uitgangspunt kan de administratieve bezwaarprocedure vereenvoudigd worden : wanneer een heffingsplichtige bezwaar indient tegen de heffing dan beschikt de administratie over een termijn van 6 maanden om uitspraak te doen over het beroep. Wordt het beroep expliciet afgewezen dan kan de belastingplichtige naar de rechter. Wordt geen beslissing genomen binnen de 6 maanden, te rekenen vanaf de datum van ontvangst van het bezwaarschrift, dan kan de belastingplichtige eveneens naar de rechter. Aangezien de heffingsplichtige

rechtstreeks op grond van de bepalingen van het Gerechtelijk Wetboek ten laatste 6 maanden na het indienen van het administratief beroep zijn justitieel beroep kan instellen, is het niet langer vereist dat er termijnen voor de behandeling van het administratief beroep in het decreet moeten ingeschreven worden ;

- (b) De analoge bepalingen inzake de termijnen voor behandeling van het verzoek tot uitstel of spreading van betaling worden in artikel 26, § 6, weggelaten, omdat het uitstel of de spreading van betaling vreemd is aan de administratieve bezwaarprocedure. Door uitstel of spreading van betaling wordt niet geraakt aan de rechten van het Vlaamse Gewest. Wanneer de heffingsplichtige de vervaldatum van uitstel of spreading van betaling niet respecteert, herneemt de gewone procedure ;
- (c) Deze bepaling wordt in de gewijzigde tekst van § 6 behouden ;
- (d) Het is evident dat de gemachtigde ambtenaar de heffing of de administratieve boete niet kan vermeerderen, vermits geen enkele bepaling van het decreet daartoe machtiging verleent. Deze bepaling wordt dus eveneens weggelaten ;
- (e) Dat de beslissing over het beroep moet gemotiveerd zijn volgt rechtstreeks uit de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motiveringsplicht. Het is dus overbodig te vermelden dat deze beslissing 'met redenen moet omkleed zijn' ;
- (f) Deze bepaling wordt in de gewijzigde tekst van § 6 behouden.

In de huidige regeling verwijst men naar de regeling in het Wetboek Inkomstenbelastingen en die een andere moratoire regeling voorziet. Om deze regeling af te stemmen op die van de nalatigheidsintresten en op die in het decreet leegstand woningen, wordt in huidig voorstel een intrest van 0,5% voorzien.

Artikel 18

Artikel 39, § 2, dat het administratief beroep tegen de heffing regelt, luidt momenteel als volgt :

"De belastingplichtige kan binnen 30 kalenderdagen na de verzending van de aanslag, met een gemotiveerd verzoekschrift in beroep gaan bij de

Vlaamse regering. Hij voegt bij het verzoekschrift de nodige bewijskrachtige stukken om zijn bezwaren te staven. De Vlaamse regering vraagt eventuele ontbrekende gegevens en/of stukken binnen 30 kalenderdagen na ontvangst van het verzoekschrift op. De belastingplichtige beschikt over een termijn van 30 kalenderdagen om de ontbrekende gegevens en/of stukken alsnog voor te leggen.

De Vlaamse regering neemt een beslissing binnen de zes maanden na de verzendingsdatum van het verzoekschrift of, in het geval ontbrekende gegevens en/of stukken worden opgevraagd, na het verstrijken van de in het vorige lid bepaalde termijn om de ontbrekende gegevens en/of stukken voor te leggen.

Wordt het beroep ingewilligd, dan beslist de Vlaamse regering of de heffing geheel of gedeeltelijk moet betaald worden, dan wel of het gebouw en/of de woning wordt geschrapt van de lijst. De beslissing kan gesteund zijn op bewezen overmacht.

Bij ontstentenis van een beslissing binnen de gestelde termijn wordt het beroep geacht te zijn afgewezen.

Bij de terugbetaling van ten onrechte geïnde gelden wordt een moratoriumintrest toegekend tegen een rentevoet van 0,5 percent per kalendermaand vanaf de eerste dag van de maand die volgt op de datum van betaling en tot de laatste dag van de maand die voorafgaat aan de datum van terugbetaling. De Vlaamse regering kan, wanneer zulks ingevolge de op de geldmarkt toegepaste rentevoeten verantwoord is, dit tarief aanpassen."

Volgens de huidige procedure wordt over het bezwaar beslist binnen een termijn van 6 maanden, tenzij ontbrekende gegevens of stukken werden opgevraagd binnen 30 kalenderdagen, in welk geval de belastingplichtige dan over 30 kalenderdagen beschikt om deze gegevens of stukken te bezorgen : in dit laatste geval wordt de beslissingstermijn van 6 maanden opgeschort gedurende een termijn van 60 kalenderdagen. Het ontbreken van een beslissing binnen de gestelde termijn(en) heeft de decreetgever vroeger beschouwd als een impliciete afwijzing van het administratief beroep.

Intussen is de wet van 23 maart 1999 betreffende de rechterlijke inrichting in fiscale zaken in werking getreden. Ingevolge deze wet staan voortaan alle geschillen betreffende de toepassing van een belastingwet ter kennisneming van de gewone rechter (art. 632 Ger. W.), waarbij de term belas-

tingwet in zijn ruimste materiële betekenis moet begrepen worden (dus ook belastingdecreten). Indien voor de betrokken belasting een administratief beroep is voorzien, dan wordt de gewone rechter bevoegd om kennis te nemen van de expliciete negatieve beslissing over dit administratief beroep en van de impliciet afwijzende beslissing over dit beroep indien geen beslissing over dit beroep is genomen binnen een termijn van 6 maanden na het indienen van het bezwaarschrift. Deze wet gaat er dus vanuit dat, indien er geen beslissing werd genomen binnen 6 maanden, dat het beroep als impliciet afgewezen moet beschouwd worden, zij het dat over dit beroep nog steeds een expliciete beslissing kan genomen worden zolang de belastingplichtige geen justitieel beroep heeft ingesteld (art. 1385undecies Ger.W.).

De huidige wijziging heeft derhalve tot gevolg dat de bepalingen van artikel 39, § 2 in overeenstemming gebracht worden met hoger genoemde wet van 23 maart 1999 en meteen ook een aanzet is tot uniformisering van gewestelijke en federale belastingreglementeringen. In het decreet van 19 april 1995 houdende maatregelen ter bestrijding en voorkoming van de leegstand en verwaarlozing van bedrijfsruimten wordt een analoge wijziging voorgesteld (art. 26, § 6).

HOOFDSTUK X

Onroerende voorheffing

Artikel 19

De regeling voor de vermindering van de onroerende voorheffing met 25% voor bescheiden woningen voor het Vlaamse Gewest is momenteel als volgt opgevat : een belastingplichtige heeft recht op deze vermindering voor de woning die hij "volledig betreft", voor zover het kadastraal inkomen van zijn gezamenlijke in het Vlaamse Gewest gelegen onroerende goederen niet meer bedraagt dan 30.000 frank.

Daarbij moet onder "volledig betrekken" verstaan worden, het volledig gebruik hebben van de woning. Deze woning mag derhalve niet verhuurd zijn of op een andere manier in gebruik gegeven zijn aan een derde.

Deze regeling leidt tot een aantal wellicht niet gewilde gevolgen :

- Buitenlanders die in België eigenaar zijn van een tweede verblijf, gelegen in het Vlaamse Gewest, met een K.I. van minder dan 30.000 frank, kunnen genieten van de vermindering van onroerende voorheffing.
- Hetzelfde geldt trouwens voor belastingplichtigen die in het Brusselse of het Waalse Gewest wonen : indien deze een tweede verblijf hebben in Vlaanderen, kunnen deze genieten van de vermindering van onroerende voorheffing.
- De Vlaamse belastingplichtige daarentegen zal er doorgaans niet in slagen de vermindering van onroerende voorheffing te verkrijgen indien hij over een tweede verblijf beschikt in Vlaanderen aangezien het grensbedrag van 30.000 frank K.I. zal overschreden zijn.

Aangezien de gevallen van verminderde onroerende voorheffing voor tweede verblijven bewaarlijk verenigbaar zijn met het opzet van de decreetgever om een vermindering voor bescheiden woningen in te voeren, is het aangewezen de regeling bij te sturen. Daartoe wordt de voorwaarde van het "volledig betrekken van een woning" te vervangen door "de woning waar de belastingplichtige blijkens het bevolkingsregister zijn hoofdverblijfplaats heeft".

Op die manier worden de hierboven vermelde niet gewilde en niet gerechtvaardigde gunstregelingen afgeschaft. In de gewijzigde regeling blijft de – wellicht theoretische – mogelijkheid bestaan dat een belastingplichtige die zijn hoofdverblijfplaats heeft in het Vlaamse Gewest en die tevens een tweede verblijf in het Vlaamse Gewest heeft, een vermindering voor zijn hoofdverblijfplaats kan genieten, indien het gezamenlijk kadastraal inkomen van zijn beide eigendommen het bedrag van 30.000 frank niet overschrijdt.

Hoewel de belastingwet dit niet nader bepaalt, is het de toestand op 1 januari van het aanslagjaar die geldt als basis voor de onroerende voorheffing. Indien het de bedoeling is deze nieuwe regeling te laten ingaan vanaf dit aanslagjaar, dan moet er terugwerkende kracht aan verleend worden. Als algemeen rechtsbeginsel geldt de niet-terugwerken- de kracht van belastingwetten. Dit principe is evenwel geen grondwettelijk beginsel, zodat het ook niet aan het Arbitragehof toekomt hierover te oordelen. Het Arbitragehof heeft evenwel via het rechtszekerheidsbeginsel en het gelijkheidsbeginsel gesteld dat de retroactiviteit slechts toelaatbaar is voorzover er een objectieve en redelijke verantwoording bestaat en voorzover de betrokken maatregel evenredig is met het gestelde doel.

Aangezien de voorgestelde wijziging er toe strekt een (niet gewilde) discriminatie tussen belastingplichtigen met hoofdverblijf in het Vlaamse Gewest en belastingplichtigen met hoofdverblijfplaats buiten het Vlaamse Gewest weg te werken, is de voorwaarde van een objectieve en redelijke verantwoording vervuld. De vermindering van onroerende voorheffing wegens bescheiden woning is per definitie slechts verleend wordt voor zover het gezamenlijk K.I. niet hoger is dan 30.000 frank, is de weerslag voor de belastingplichtigen met hoofdverblijf buiten het Vlaamse Gewest door het wegval- len van de vermindering beperkt, zodat de maatregel bezwaarlijk als onevenredig met het vooropge- stelde doel kan beschouwd worden.

Er zijn bijgevolg geen bezwaren tegen het door- voeren van de wijziging met terugwerkende kracht vanaf 1 januari 2000.

Artikelen 20 tot 22

Onderhavig ontwerp van decreet strekt ertoe de fiscale geschillenprocedure inzake onroerende voorheffing af te stemmen op sommige bepalingen van de wet van 15 maart 1999 betreffende de be- slechting van fiscale geschillen (*B.S.*, 27 maart 1999). Niettegenstaande de onroerende voor- heffing overeenkomstig artikel 3, 5° van de bijzon- dere wet van 16 januari 1989 betreffende de finan- cierung van de Gemeenschappen en de Gewesten, een "gewestelijke belasting" is, blijft dit in wezen een federale belasting waarvan de opbrengst wordt toebedeeld aan de Gewesten. Niettemin heeft de bijzondere financieringswet de Gewesten de be- voegdheid toegekend om inzake onroerende voor- heffing de aanslagvoet en de vrijstellingen te wijzi- gen (artikel 4, § 2). Ook heeft de bijzondere finan- cieringswet de Gewesten de mogelijkheid geboden om zelf in te staan voor de inning van de onroeren- de voorheffing (artikel 5, § 3). De Gewesten kun- nen deze dienst evenwel slechts verzekeren "over- eenkomstig de bij wet bepaalde procedureregels" (artikel 5, § 4). Het Vlaamse Gewest zorgt, met in- gang vanaf het aanslagjaar 1999, in eigen beheer voor de dienst van de onroerende voorheffing (de- creet van 9 juni 1998 houdende bepalingen tot wij- ziging van het Wetboek van Inkomstenbelastingen voor wat betreft de onroerende voorheffing, artikel 2). Deze "Belastingdienst voor Vlaanderen" is zoals gezegd evenwel gebonden door de bij federa- le wet bepaalde procedureregels. Aangezien be- paalde procedureregels werden gewijzigd door de hierboven vermelde wetten, en aangezien deze ge- wijzigde bepalingen voorheen ook reeds gewijzigd

en aangevuld werden door het Vlaams Parlement, dringt een decreetgevend initiatief zich op teneinde de in het Vlaamse Gewest geldende regels te conformeren aan de gewijzigde federale procedureregels.

1. Algemene bespreking

De wijze waarop fiscale geschillen worden beslecht was reeds lang het voorwerp van kritiek, mede op grond van de moderne opvattingen over het recht op behoorlijke rechtsbedeling, erkend in verschillende artikelen van de Grondwet, artikel 6 van het Europees verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden en artikel 10 van het Internationaal verdrag inzake burgerrechten en politieke rechten. Het Arbitragehof heeft met het zogenaamde arrest "Walgraffe" (nr 67/98 van 10 juni 1998) de bakens verzet. Uit dit arrest volgt dat de beslissing die de belastingadministratie neemt nadat een bezwaarschrift werd ingediend, een beslissing in een bestuursgeschil is en geen gerechtelijke beslissing. De gewestelijke directeur is volgens het Arbitragehof immers niet in voldoende mate onafhankelijk tegenover de belastingadministratie (hoewel het Hof van Cassatie in het verleden de tegenovergestelde stelling heeft verdedigd).

Dit arrest vormt de spil van de wijzigingen die door de wet van 22 maart 1999 zijn ingevoerd. De regering was ingevolge de ontwikkelingen van de jurisprudentie dan ook verplicht de manier waarop fiscale geschillen worden beslecht opnieuw te regelen. De nieuwe voorgestelde procedure maakt een gerechtelijke bezwaarprocedure voor onafhankelijke rechters in eerste aanleg mogelijk; bovendien kan ook hoger beroep worden ingesteld en zijn voorzieningen in Cassatie mogelijk.

Anderzijds blijft ook de administratieve bezwaarprocedure bestaan. De administratie wordt voortaan belast met het beheer van het fiscaal dossier, de taxatiewerkzaamheden en de behandeling van het administratief bezwaar en dit met naleving van de regels van de interne bestuurlijke hiërarchie. Aangezien deze bezwaarschriften voortaan moeten gekwalificeerd worden als een administratief beroep, moet deze procedure voldoen aan een reeks voorwaarden die te maken hebben met de principes van behoorlijk bestuur. Zo dient er binnen een redelijke termijn een beslissing te vallen. De krachtlijnen van de wet van 22 maart 1999 kunnen als volgt worden geschetst:

1° de wet behoudt een bezwaarprocedure die evenwel geen jurisdictionele eerste aanleg meer

uitmaakt, maar een administratieve filter is. Deze filter vormt de administratieve geschillenregeling. Deze bezwaarprocedure moet verplicht gevolgd worden vooraleer een vordering in rechte kan ingesteld worden. De belastingplichtige hoeft echter maar 6 maanden te wachten op een uitspraak. Indien er binnen die termijn geen uitspraak is kan hij zich tot de rechter wenden. Is er wel een uitspraak binnen die termijn dan kan de belastingplichtige hiertegen binnen drie maanden in rechte opkomen;

2° De uitoefening van de jurisdictionele functie in fiscale zaken, wordt voortaan radicaal geïntegreerd in de rechterlijke macht (aanpassing van het Gerechtelijk Wetboek), waarbij de belastingplichtige over een dubbele aanleg beschikt en waarbij in beginsel het gemeen procesrecht, dat is het Gerechtelijk Wetboek, zal worden toegepast, tenzij, omwille van de aard van de geschillen en/of omwille van de bezorgdheid om de procedureregels te vereenvoudigen, in bijzondere, regelingen kan worden voorzien.

Aangezien de bijzondere financieringswet de Gewesten toelaat om zelf in te staan voor de organisatie van de dienst van de onroerende voorheffing, mits de bij (federale) wet bepaalde procedureregels te respecteren (artikel 5, § 4), moeten de terzake bestaande decretale bepalingen afgestemd worden op deze wetswijziging. Voor het ontwerp van decreet wordt er geopteerd voor het procédé van "regelgeving bij verwijzing", hoewel dit vanuit legistiek oogpunt zo veel mogelijk afgeraden wordt. In dit geval lijkt dit procédé evenwel de meest eenvoudige weg, aangezien de Gewesten overeenkomstig artikel 5, § 4 van de bijzondere financieringswet gehouden zijn de bij wet bepaalde procedureregels te respecteren: wat de basisregels van de procedure inzake onroerende voorheffing betreft hebben de Gewesten geen enkele vrijheid. Alleen heeft het organiseren van een eigen Vlaamse belastingdienst voor onroerende voorheffing tot gevolg dat de in het Vlaamse Gewest bevoegde organen voor de toepassing van de wet moeten aangeduid worden.

2. Artikelsgewijze bespreking

– Artikel 20: Dit artikel strekt ertoe om voor het Vlaamse Gewest in het Wetboek van Inkomstenbelastingen 1992, inzonderheid in de bepalingen die betrekking hebben op de vestiging en de invordering van de onroerende voorheffing de "organen" aan te duiden die in de plaats treden van de federale organen (gelet op het bestaan van een eigen Vlaamse dienst voor onroe-

rende voorheffing). Daarnaast worden de wijzigingen naar "de Openbare Schatkist", "de Schatkist" en "de Staat" vervangen door de woorden "het Vlaamse Gewest".

- Artikel 21 : Dit artikel strekt ertoe de Vlaamse regering te machtigen om wijzigingen in de benamingen, bedoeld in artikel 20, door te voeren wanneer op federaal niveau deze benamingen in het WIB zouden gewijzigd worden. Een dergelijke wijziging op federaal niveau zou mogelijks tot verwarring kunnen leiden. Via de machtiging aan de Vlaamse regering wordt vermeden dat voor een louter technische aangelegenheid het decreet zou moeten gewijzigd worden als bij voorbeeld bepaalde graden van ambtenaren van het federaal Ministerie van Financiën zouden gewijzigd worden. Met een besluit van de Vlaamse regering kan hier vlugger en soepeler op ingespeeld worden.
- Artikel 22 : Dit artikel strekt ertoe de bepalingen van het decreet van 9 juni 1998, die een reeks bepalingen van het Wetboek van Inkomstenbelastingen inzake de vestiging en de invordering van onroerende voorheffing hebben aangevuld, op te heffen, vermits de betrokken bepalingen van het WIB werden opgeheven door de wet van 22 maart 1999. Vanuit het oogpunt van de rechtszekerheid is dit aangewezen.

HOOFDSTUK XI

Investeringsfonds

Artikel 23

Voorwaarde tot het verkrijgen van deze Europese middelen is dat men het principe van de additionaliteit kan aantonen, d.w.z. dat dient aangetoond dat men bovenop het bestaande beleid extra inspanningen doet voor deze regio's. De bepalingen van het decreet van 20 maart 1991 betreffende het Investeringsfonds ter verdeling van de subsidies voor bepaalde onroerende investeringen die in de Vlaamse gemeenschap en het Vlaamse gewest door of op initiatief van de provincies, de gemeenten of de Vlaamse Gemeenschapscommissie worden gedaan, kunnen niet voldoen aan deze vereiste gezien het ondersteuningsbeleid voor alle gemeenten dezelfde is en er dus geen additionaliteit kan aangetoond worden. De trekkingsrechten worden door middel van vaste criteria berekend (art. 4 verwijst naar gemiddeld aantal inwoners, oppervlakte

van de gemeente, lengte van het wegennet, aantal woongelegenheden, centrumfunctie en aantal leerlingen). Om deze reden werden, via artikel 31, 3° van het decreet van 8 juli 1997 houdende bepalingen tot begeleiding van de aanpassing van de begroting 1997, extra stimuli voor gemeenten en provincies voor toeristische projecten, die steun vanwege de structuurfondsen kunnen genieten, ingeschreven in de begroting van Toerisme Vlaanderen. Dezelfde bedenking wordt gemaakt t.a.v. het kustactieplan 2000-2004, zoals voorzien in artikel 39 van het decreet van 22 december 1999 houdende bepalingen tot begeleiding van de begroting 2000.

Onder de in het artikel benoemde Europese programma's verstaat met het volgende :

- "doelstelling 2 programma" : betreft gebieden die nood hebben aan structurele, sociale en economische reconversie ; in Vlaanderen werden door Europa volgende gebieden geselecteerd :
 - 1° de kust als visserijgebied in crisis ;
 - 2° gedeelten van Noord-Oost-Limburg en de Kempen als industriezones met ingrijpende veranderingen ;
 - 3° Limburg als plattelandsgebied in reconversie ;
 - 4° de steden Antwerpen en Gent als stedelijke gebieden die in moeilijkheden verkeren ;
 - 5° "phasing-out" : uitloopscenario's voor vroegere "doelstelling 2 en doelstelling 5b programma's" ; voor Vlaanderen zijn dat de Westhoek, Meetjesland en delen van de Noorderkempen en de Limburgse Kempen ;
- "Interreg III" : een programma voor ofwel grensoverschrijdende ofwel transnationale ofwel interregionale samenwerking ; hoofdaccent ligt op de grensoverschrijdende samenwerking ;
- "Leader+" : programma voor de bevordering van plattelandsontwikkeling ;
- "Urban" : stedelijke reconversie.

Dit artikel wenst de continuïteit te verzekeren van de steun die in de vorige en de volgende begrotingsjaren werd en zal worden toegekend, maar aangepast aan de nieuwe benaming van de Europese projecten die vanaf 2000 operationeel worden.

Met betrekking tot de opmerking van de Raad van State in het tweede lid van punt 1 inzake de criteria wordt erop gewezen dat deze subsidies ingeschreven zijn in de begroting van Toerisme Vlaanderen. De criteria die deze instelling hanteert voor de toekenning van de subsidies zijn vervat in het KB van 14 februari 1967 tot vaststelling van de toekenningsvoorwaarden van de subsidies, door de Staat verleend voor de ontwikkeling van de toeristische uitrusting. Er dienen bijgevolg geen nadere criteria in dit artikel aangegeven. Aan punt 2 van de opmerking van de Raad van State werd voldaan.

HOOFDSTUK XII

Kustactieplan

Artikel 24

Artikel 39 van voornoemd decreet bepaalde in zijn huidige tekst alleen het principe van het voorzien in subsidies voor projecten ten behoeve van het kusttoerisme. Er werd echter geen gewag gemaakt van de doelstellingen waaraan deze projecten moesten voldoen, zodat geen enkele garantie aanwezig was dat ook effectief een meerwaarde voor de kust zou worden bereikt. Door de thans voorziene doelstellingen wordt willekeur uitgesloten en zijn duidelijke en formele doelstellingen bepaald waaraan de projecten moeten voldoen. Evenmin was bepaald wie en op welke wijze de criteria zou bepalen voor de selectie van de projecten, voor de aanwijzing van de rechthebbenden en voor de verdeling van de middelen.

De Vlaamse regering wordt thans gelast deze criteria op te stellen, zodat de selectie van de projecten en de toewijzing van middelen op basis van objectieve middelen kan gebeuren.

Deze suggestie was bij de opmaak van de huidige tekst van artikel 39 ook reeds geformuleerd door de Raad van State, die pleitte voor een autonome regeling in de plaats van een organieke bepaling, waarbij niet langer wordt verwezen naar de subsidieregeling die in artikel 63 van het decreet van 19 december 1998 houdende bepalingen tot begeleiding van de begroting 1999 wordt beschreven.

De opmerkingen van de Raad van State worden beantwoord als volgt :

- punt 1, tweede lid : de voorliggende wijziging van artikel 39 creëert precies een autonome be-

paling zonder verwijzing naar de procedure zoals voorzien in artikel 63 van het decreet van 19/12/1998 houdende bepalingen tot begeleiding van de begroting 1999. De tekst van § 4 van artikel 63 van voormeld decreet dient in zijn oorspronkelijke vorm te worden behouden, zoniet zou de inwerkingtreding van het "Actieplan Kust 2002" niet op 01 januari 1997 ingaan zoals voorzien was en in uitvoering is ;

- aan de punten 2 en 3 werd gevolg gegeven ;
- wat punt 4 betreft, heeft de afwijking tot doel om te verduidelijken dat het niet de instelling Toerisme Vlaanderen is die deze subsidies toekent zoals voorzien in het desbetreffend decreet, maar wel degelijk de Vlaamse regering ; aldus is elke mogelijke dubbelzinnigheid uitgesloten.

HOOFDSTUK XIII

Monumenten en Landschappen

Artikel 25

De in het decreet voorziene termijn van 2 jaar verstrijkt op 21 maart 2000, aangezien het uitvoeringsbesluit tot op heden niet gepubliceerd is, is het voor de betrokken materieel onmogelijk een dossier in te dienen.

Artikel 26

De kapel Onze-Lieve-Vrouw-van-Steenbergen werd bij Koninklijk Besluit van 31 juli 1989 (B.S. 15.08.1989) samen met de omringende bossen overgedragen aan het Vlaamse Gewest in 1989 aan Aminal – afdeling Bos en Groen.

Thans blijkt dat dringende restauratiewerkzaamheden vereist zijn aan de kapel. Aangezien de restauratie van monumenten niet tot de doelstellingen van de afdeling Bos en Groen behoort, dient de kapel overgedragen te worden aan een hiervoor bevoegde instantie met name aan de Stichting Vlaams Erfgoed. Deze Stichting werd opgericht bij decreet van 6 juli 1994 en wordt voor haar werking gesubsidieerd door de afdeling Monumenten en Landschappen.

Artikel 27

Toen het besluit van 27 september 1994 in werking trad, werd uitgegaan van de optie dat de regeling voor onderhoudswerken om efficiënt te kunnen zijn een snelle toekenning van de premie en een spoedige uitvoering van de werken moest verzekeren. Om deze reden werd aangenomen dat een uitvoeringstermijn van een jaar zou hebben volstaan en werden er op de begroting niet-gesplitste kredieten voor ingeschreven. Aangezien dergelijke kredieten vervallen op het eind van het jaar dat volgt op het jaar waarin ze zijn toegekend, voorziet het besluit dat alle verantwoordingsstukken voor het uitbetalen uiterlijk op 1 oktober van het jaar na de toekenning van de premie moeten ingediend zijn.

Aangezien uit de praktijk was gebleken dat in een aantal gevallen de premienemers, inzonderheid sommige openbare besturen, door overmacht deze datum niet konden halen, zijn thans gesplitste kredieten ingeschreven in de begroting.

Het encours van deze kredieten wordt na drie jaar geannuleerd of indien nodig verlengd. Aangezien evenwel in het besluit de datum van 1 oktober is vermeld gebleven, kunnen er ondanks het feit dat het thans gesplitste kredieten zijn, er toch nog moeilijkheden blijven ontstaan die telkens slechts bij de budgetcontrole kunnen worden opgelost. Om deze reden is het nodig de vermelde paragraaf uit het besluit te schrappen.

Aangezien er meer dan waarschijnlijk nog werken in uitvoering zijn waarvoor niet tijdig de verantwoordingsstukken zullen worden ingediend, is het aangewezen de voorgestelde schrapping van toepassing te stellen met terugwerkende kracht. Hiervoor is een decretale regeling nodig. De regeling zal van toepassing zijn met ingang van 1 januari 1997, zodat de kredieten die nog niet geannuleerd zijn door het uitzuiveren van het encours nog kunnen worden aangewend.

Deze versoepeling is een maatregeling die de klantvriendelijkheid in de monumenten- en landshapszorg bevordert en is derhalve in overeenstemming met het regeerakkoord.

HOOFDSTUK XI.

Provinciefonds

Artikel 28

Artikel 26 van het decreet van 19 december 1998 houdende bepalingen tot begeleiding van de begroting 1999, bepaalt het volgende :

"§ 1. De Vlaamse regering wordt ertoe gemachtigd om jaarlijks het aandeel van de provincies Antwerpen en Oost-Vlaanderen bij de betaling van het laatste kwartaalvoorschot van het Provinciefonds te verminderen met respectievelijk 32.206.000 frank voor de provincie Antwerpen en 1.305.000 frank voor de provincie Oost-Vlaanderen. Deze vermindering kan slechts gebeuren voor zover respectievelijk de provincie Antwerpen en/of de provincie Oost-Vlaanderen de meeropbrengst van de opcentiemen van het voorbije jaar op de onroerende goederen, omschreven in de wet van 8 mei 1929 met betrekking tot het aanleggen van een tunnel onder de Schelde te Antwerpen en de inrichting van de gronden op de Linkeroever, niet aan het Vlaamse Gewest zou hebben overgemaakt, op datum van de betaling van het laatste kwartaalvoorschot van het Provinciefonds. De afstand van de meeropbrengst wordt beperkt tot 32.206.000 frank voor de provincie Antwerpen en 1.305.000 frank voor de provincie Oost-Vlaanderen.

§ 2. Het bedrag van 32.206.000 frank en 1.305.000 frank wordt met ingang van het begrotingsjaar 2000 jaarlijks aangepast, conform de jaarlijkse aanpassing van het Provinciefonds."

De kwestieuze schuldvorderingen van het Vlaamse Gewest op de provincies Antwerpen en Oost-Vlaanderen staan in de grond volledig los van het Provinciefonds en zijn evolutiemechanisme. Het is daarom wenselijk dat de in artikel 26 van bovenstaand decreet opgenomen schuldvergelijking via het saldo van het provinciefonds wordt opgeheven en de DAB LSO (dienst met afzonderlijk beheer Linkerscheldeoever) zelf instaat voor de invordering van kwestieuze schulden van beide provincies. Artikel 33 van het decreet van 19 december 1998 machtigt de DAB daar trouwens toe : de DAB LSO staat "zelfstandig in voor alle verrichtingen, zowel inzake voorbereiding als inzake de uitvoering, met betrekking tot het financieel en budgettair beheer van de inkomsten en uitgaven toegewezen aan LSO". De desbetreffende vorderingen worden daarom best op de ontvangstenbegroting van de DAB zelf ingeschreven.

HOOFDSTUK XV

Gewestwaarborg

Artikel 29

In het decreet van 16 december 1997 houdende bepaling van kas-, schuld- en waarborgbeheer van de Vlaamse Gemeenschap worden onder Hoofdstuk IV, artikel 6, 7 en 8 de modaliteiten van het waarborgbeheer omschreven.

Artikel 7 handelt meer speciaal over de herfinanciering van leningen met waarborg. Indien bij deze heronderhandeling betere financiële voorwaarden bekomen worden, blijft de bestaande gewestwaarborg behouden.

Artikel 8 bepaalt dat de toekenning van een waarborg afhankelijk is van het betalen van een bijdrage. Bij een herfinanciering is geen additionele bijdrage verschuldigd, mits voldaan is aan de bepaling van artikel 7.

De stad Antwerpen is overgegaan tot een herstructurering van de gewaarborgde geconsolideerde schuld. Hierbij werden de rentevoeten van 1 januari 1999 vastgelegd voor een periode van 10 jaar. Uit een analyse zou blijken dat de marge hoger ligt dan de vroegere contractvoorwaarden. De notie "betere financiële voorwaarden" van artikel 7 van het decreet van 16 december 1997 houdende bepaling van kas-, schuld- en waarborgbeheer dient beschouwd als de resultante van alle elementen die de prijs van een financiering bepalen. Ingevolge de herstructurering van de gewaarborgde schuld van de stad Antwerpen worden duidelijk lagere rentevoeten toegepast die ruimschoots een eventuele hogere marge compenseren. Door deze operatie werd de jaarlijkse annuïteit van deze leningen teruggebracht van 5,25 miljard frank per jaar naar 4,5 miljard frank waardoor er jaarlijks 750 miljoen frank ruimte vrijkomt op de stadsbegroting. De Inspectie van Financiën deelde deze mening en verleende een gunstig advies op 29 maart 2000. Bijgevolg wordt voorgesteld om de gewestwaarborg te verlenen aan de saneringsleningen van de stad Antwerpen.

In 1995 werd beslist dat de lening van de stad Antwerpen (die in feite de overname betrof van de voorheen "inbare schuld" genoemde schuld (Fonds 208) op naam, initieel van de Belgische Staat, nadien van het Vlaamse Gewest) zonder waarborgpremie kon gewaarborgd worden. Vermits deze herfinanciering nog steeds de overgenomen schuld

betreft, is het logisch ook voor de herfinanciering geen waarborgpremie te voorzien.

Vermits de waarborgverlening aan de stad Antwerpen een extra-rentevermindering oplevert van ongeveer 0,12% wordt deze herfinanciering gunstiger voor de stad Antwerpen. De extra-waarborgverlening verhoogt weliswaar de potentiële verbintenissen van het Gewest, maar niets laat voorzien dat deze verhoging ook de financieringsvoorwaarden van het Gewest onder druk zet.

HOOFDSTUK XVI

DAB Loodswezen

Artikel 30

Om alle mogelijke evoluties in de nabije toekomst op te vangen inzake het loodsen naar de Vlaamse zeehavens wordt een DAB-Loodswezen opgericht.

De Vlaamse overheid wenst haar eigen administratie om te bouwen tot een operationele organisatie, die concurrentie aankan.

Het biedt de garantie dat de huidige loodsen ambtenaren blijven. Het kan tevens kansen bieden om de kostprijs van het loodsen te reduceren en de loodsgelden te verminderen door optimalisatie en samenwerking met diverse actoren.

De DAB groepeert minstens de huidige Vlaamse ambtenarenloodsen. Ze worden automatisch overgeheveld naar deze DAB en blijven ambtenaar. Hun wedde valt ten laste van de overheid.

De oprichting van een DAB-Loodswezen heeft een aantal onmiddellijke voordelen :

- De activiteit loodsen wordt financieel doorzichtiger. Er bestaat meer duidelijkheid over de inkomsten en de uitgaven. Het spreekt vanzelf dat de DAB-Loodswezen van meet af aan een economische boekhouding moet voeren.
- De personeelsuitgaven verbonden aan de loodsen worden opgenomen in de DAB, waardoor de financiële betrokkenheid en medeverantwoordelijkheid van de loodsen vergroot.
- Door het verlenen van voldoende bevoegdheden aan de DAB kan een grote stap gezet worden inzake verdere optimalisatie van het proces loodsen.

- Een DAB Loodswezen laat toe meer doelmatig in te spelen op toekomstige evoluties in het Europese havenlandschap.

De Vlaamse regering bepaalt bij besluit de organieke regels, die van toepassing zijn op het financieel en materieel beheer van de DAB Loodswezen. Dit besluit zal aan de Vlaamse regering voorgelegd worden, na de oprichting van de DAB.

De Administratie Waterwegen en Zeewezen blijft instaan voor de uitvoering van alle taken inzake loodsen, die niet naar de DAB overgeheveld worden.

De DAB-Loodswezen moet volledig operationeel zijn per 1 januari 2001.

HOOFDSTUK XVII

Slotbepalingen

Artikel 31

Dit artikel behoeft geen commentaar behoudens voor de artikelen 20 tot 22 : de inwerkingtreding van de voornoemde artikels wordt bepaald in functie van hun afstemming op de inwerkingtreding van de wet van 15 maart 1999, met name vanaf het aanslagjaar 1999.

*De minister-president van de Vlaamse regering,
Vlaams minister van Financiën, Begroting,
Buitenlands Beleid en Europese Aangelegenheden,*

Patrick DEWAEL

*De minister vice-president van de Vlaamse regering,
Vlaams minister van Mobiliteit,
Openbare werken en Energie,*

Steve STEVAERT

*De Vlaamse minister van Welzijn, Gezondheid
en Gelijke Kansen,*

Mieke VOGELS

*De Vlaamse minister van Cultuur, Jeugd,
Brusselse Aangelegenheden en
Ontwikkelingssamenwerking*

Bert ANCIAUX

De Vlaamse minister van Onderwijs en Vorming,

Marleen VANDERPOORTEN

*De Vlaamse minister van Werkgelegenheid
en Toerisme,*

Renaat LANDUYT

De Vlaamse minister van Leefmilieu en Landbouw,

Vera DUA

*De Vlaamse minister van Binnenlandse
Aangelegenheden, Ambtenarenzaken, Sport,
Stedelijk beleid en Huisvesting*

Johan SAUWENS

*De Vlaamse minister van Economie,
Ruimtelijke Ordening en Media,*

Dirk VAN MECHELEN

VOORONTWERP VAN DECREET

VOORONTWERP VAN DECREET

houdende bepalingen tot begeleiding van de aanpassing van de begroting 2000

DE VLAAMSE REGERING,

Op gezamenlijk voorstel van de leden van de Vlaamse regering ;

Na beraadslaging,

BESLUIT :

De minister-president van de Vlaamse regering en de Vlaamse minister van Financiën, Begroting, Buitenlands Beleid en Europese Aangelegenheden is ermee belast, in naam van de Vlaamse regering bij het Vlaams Parlement het ontwerp van decreet in te dienen, waarvan de tekst volgt :

HOOFDSTUK I

Algemeen

Artikel 1

Dit decreet regelt een gemeenschaps- en gewestaangelegenheid.

HOOFDSTUK II

Onderwijs

AFDELING I

Hogescholen

Artikel 2

In artikel 178, § 1, van het decreet van 13 juli 1994 betreffende de hogescholen, gewijzigd bij het decreet van 22 december 1999 houdende bepalingen tot begeleiding van de begroting 2000, worden de volgende wijzigingen aangebracht :

1. de woorden "2000 gelijk aan 19.777,8 miljoen frank" vervangen door de woorden "2000 gelijk aan 19.582,9 miljoen frank".
2. er wordt een § 3 toegevoegd, die luidt als volgt :

"§ 3. Het bedrag, bedoeld in § 1, wordt vermeerderd als volgt : " in 2000 met 359 miljoen, in 2001 met 462 miljoen, in 2002 met 704 miljoen, in 2003 met 627 miljoen, in 2004 met 550 miljoen, in 2005 met 478 miljoen, in 2006 met 407 miljoen."

Artikel 3

In artikel 184 van hetzelfde decreet worden de volgende wijzigingen aangebracht :

- 1° in § 1 worden de woorden "L/99" vervangen door de woorden "L00" en de woorden "C99" vervangen door de woorden "C00" ;
- 2° in § 1 en § 2 wordt het jaartal "1999" vervangen door het jaartal "2000".

Artikel 4

Artikel 15 van het decreet houdende bepalingen tot begeleiding van de begroting 2000 wordt vervangen door wat volgt :

"HOOFDSTUK VI

Investeringskredieten voor de hogescholen, van het decreet van 18 mei 1999 betreffende het onderwijs X, tot wijziging van titel IV, hoofdstuk II van het decreet van 13 juli 1994 betreffende de hogescholen in de Vlaamse Gemeenschap, wordt ingetrokken."

AFDELING II

Projecten Hoger Kunstonderwijs

Artikel 5

Artikel 340ter, § 1 van het decreet van 13 juli 1994 betreffende de hogescholen in de Vlaamse Gemeenschap, gewijzigd bij decreet van 14 juli 1998, wordt vervangen door wat volgt :

"§ 1. De Vlaamse regering draagt jaarlijks bij in de financiering van uitzonderlijke projecten in het kader van het hoger kunstonderwijs.

Het totale bedrag van deze bijdragen wordt vastgesteld op 45,0 miljoen frank voor het begrotingsjaar 2000. Voor het begrotingsjaar 2001 wordt het totale bedrag van deze bijdragen vastgesteld op 35,0 miljoen frank. Dit bedrag wordt vanaf 2002 jaarlijks op de volgende wijze aangepast :

$$0,8 \times (L_n/L01) + 0,2 \times (C_n/C01) ;$$

waarbij :

- $L_n/L01$ gelijk is aan de verhouding tussen de geraamde index van de eenheidsloonkosten op het einde van het betrokken begrotingsjaar en de index van de eenheidsloonkosten op het einde van het begrotingsjaar 2001 ;
- $C_n/C01$ gelijk is aan de verhouding tussen de geraamde index van de consumptieprijzen op het einde van het betrokken begrotingsjaar en de index van de consumptieprijzen op het einde van het begrotingsjaar 2001."

Artikel 6

Artikel 340septies van het decreet van 13 juli 1994 betreffende de hogescholen in de Vlaamse Gemeenschap, ingevoegd bij het decreet van 22 december 1999 houdende bepalingen tot begeleiding van de begroting 2000, wordt vervangen door wat volgt :

"De Vlaamse regering kan bijdragen in de financiering van de organisatie van de laureaatsvorming, in de vorm van een jaarlijkse toelage. Het totale bedrag van de toelage wordt vastgesteld op 54,9 miljoen frank. Dit bedrag wordt vanaf 2001 jaarlijks op de volgende wijze aangepast :

$0,8 \times (L_n/L_{00}) + 0,2 \times (C_n/C_{00})$ waarbij :

1. L_n/L_{00} gelijk is aan de verhouding tussen de geraamde index van de eenheidsloonkosten op het einde van het betrokken begrotingsjaar en de index van de eenheidsloonkosten op het einde van het begrotingsjaar 2000 ;
2. C_n/C_{00} gelijk is aan de verhouding tussen de geraamde index van de consumptieprijzen op het einde van het betrokken begrotingsjaar en de index van de consumptieprijzen op het einde van het begrotingsjaar 2000."

AFDELING III

Hogere Zeevaartschool

Artikel 7

Aan artikel 30 van het decreet van 9 juni 1998 betreffende de Hogere Zeevaartschool wordt een tweede lid toegevoegd, die luidt als volgt :

"Voor het begrotingsjaar 2000 wordt het bedrag van de dotatie eenmalig verminderd tot 47,9 miljoen frank. Vanaf het begrotingsjaar 2001 wordt het bedrag van de dotatie opnieuw berekend overeenkomstig de berekeningswijze, vermeld in het eerste lid van dit artikel."

AFDELING IV

Universiteiten

Artikel 8

In artikel 130, § 6, van het decreet van 12 juni 1991 betreffende de universiteiten in de Vlaamse Gemeenschap, gewijzigd bij decreet van 22 december 1999 wordt in punt 4 het basisbedrag "626,0" vervangen door het basisbedrag "627,3".

HOOFDSTUK III

Successierechten

Artikel 9

In artikel 48 van het Wetboek van Successierechten, gewijzigd bij decreet van 15 juli 1997, wordt, wat het Vlaams Gewest betreft, het vijfde lid vervangen door wat volgt :

"Voor de toepassing van dit artikel wordt onder samenwonenden verstaan, een persoon of personen die op de dag van het openvallen van de nalatenschap, behoudens overmacht, tenminste drie jaar ononderbroken met de erflater samenwonen en er een gemeenschappelijke huishouding mee voeren. Een uittreksel uit het bevolkingsregister houdt een weerlegbaar vermoeden in van ononderbroken samenwoning en van het voeren van een gemeenschappelijke huishouding."

HOOFDSTUK IV

Sociaal Impulsfonds (SIF)

Artikel 10

In het decreet van 14 mei 1996 tot vaststelling van de regelen inzake de werking en de verdeling van het Sociaal Impulsfonds, gewijzigd bij de decreten van 10 december 1996, 19 december 1997, 19 december 1998 en 22 december 1999 wordt artikel 5 vervangen als volgt :

"Artikel 5

Jaarlijks wordt in programma 53.2 van de begroting van de Vlaamse Gemeenschap een vastleggingskrediet ingeschreven ten bedrage van maximaal 20.000.000 frank voor vorming, begeleiding, informatie en sensibilisering.

Het op het einde van het begrotingsjaar niet-vastgelegde deel van dit vastleggingskrediet wordt bij het in artikel 3, § 2, bedoelde vastleggingskrediet van het Sociaal Impulsfonds van het volgende begrotingsjaar gevoegd en verdeeld over de gemeenten overeenkomstig de bepalingen van artikel 6."

Artikel 11

Artikel 6. § 1, eerste lid van het decreet van 14 mei 1996 tot vaststelling van de regelen inzake de werking en de verdeling van het Sociaal Impulsfonds, gewijzigd bij de decreten van 10 december 1996, 19 december 1997, 19 december 1998 en 22 december 1999 wordt als volgt gewijzigd :

"Het bedrag van het vastleggingskrediet, verminderd met de in artikel 4 bedoelde voorafname en voor wat de begroting 2000 betreft met een voorafname van 2.786.211 frank voor de gemeente Izegem die toegevoegd wordt aan de trekkingsrechten 2000 voor deze gemeente, wordt verdeeld op basis van de volgende verdeelsleutels en de ernaast vermelde maatstaven van sociale achterstelling :"

HOOFDSTUK V

Oppervlaktewateren

Artikel 12

In artikel 32 quater van de wet van 26 maart 1971 op de bescherming van de oppervlaktewateren tegen verontreiniging, ingevoegd bij het decreet van 23 december 1980 en gewijzigd bij de decreten van 13 juli 1988 en 12 december 1990, worden de volgende wijzigingen aangebracht :

1° aan § 1 wordt een 7° toegevoegd, dat luidt als volgt :

"7° de uitvoering van de toezichtsprogramma's op de kwaliteit van het strandwater en van het water van zwem- en recreatievijvers, evenals het analyseren of laten analyseren van de zwembadwaters en van de putwaters."

2° aan § 2 worden de volgende leden toegevoegd :

"De uitvoering van de in § 1, 7°, vermelde toezichtsprogramma's en analyses moet gebeuren op basis van een samenwerkingsovereenkomst, gesloten tussen de Vlaamse Gemeenschap, bevoegd voor de preventieve gezondheidszorg, en de Maatschappij.

Onverminderd artikel 32quinquies, § 1, ontvangt de Maatschappij voor de uitvoering van deze toezichtsprogramma's en analyses jaarlijks een bijzondere dotatie ten laste van de begroting van de Vlaamse Gemeenschap.

De samenwerkingsovereenkomst bevat onder andere bepalingen over :

1° de omvang en de uitvoeringsbepalingen van de toezichtsprogramma's en analyses ;

2° de instantie aan wie de analyseresultaten toegestuurd moeten worden ;

3° de instantie die de analyseresultaten beoordeelt ;

4° de instantie die instaat voor de verspreiding van de analyseresultaten ;

5° de uitbetalingsvoorwaarden van de bijzondere dotatie.

De samenwerkingsovereenkomst wordt jaarlijks geëvalueerd en zonodig aangepast in gezamenlijk overleg tussen de Vlaamse Gemeenschap, bevoegd voor de preventieve gezondheidszorg, en de Maatschappij."

HOOFDSTUK VI

Verenigingen voor Volksontwikkelingswerk

AFDELING I

Verenigingen

Artikel 13

De toepassing van de artikelen 7 § 2 en 3, 27 38, 2° en 44 van het decreet van 19 april 1995 houdende een subsidieregeling voor verenigingen voor volksontwikkelingswerk zoals gewijzigd, wordt geschorst.

Artikel 14

§ 1. Indien het subsidiebedrag dat voor het werkjaar 1999 wordt toegekend lager is dan het subsidiebedrag voor het werkjaar 1998, wordt ten laste van de begroting 2000 eenmalig een bijzondere subsidie toegekend die gelijk is aan het verschil tussen de subsidiebedragen van beide voornoemde werkjaren.

§ 2. De subsidie vanaf het werkjaar 2000 bedraagt voor elke vereniging maximaal het hoogste subsidiebedrag van de werkjaren 1998 of 1999.

§ 3. Voor verenigingen die vanaf 1 januari 2000 van een voorlopige erkenning overgaan naar een definitieve erkenning, en voor de landelijke migrantenverenigingen waarvan de erkenningsprocedure afgerond is, wordt de subsidie die voor het werkjaar 2000 en voor de volgende werkjaren toegekend zal worden, vastgesteld volgens de geldende decretale regels.

§ 4. De artikels 16, § 3 en 20, van het decreet van 19 april 1995 blijven van toepassing op de in dit artikel vermelde jaarlijkse subsidie.

Artikel 15

§ 1. Het voor de uitvoering van artikel 35, § 1, van het decreet van 19 april 1995 beschikbare krediet is ieder jaar hoogstens gelijk aan het geordonnanceerd krediet ten laste van de begroting 1999.

§ 2. De uitbetaling van de subsidies in toepassing van artikel 35, § 1 van het decreet gebeurt binnen de grenzen van de overeenkomst § 1 vastgestelde beschikbare begrotingskredieten.

AFDELING II

Koepels

Artikel 16

Artikel 3, punt 6 van het decreet van 2 januari 1976 tot erkenning en subsidiëring van de Nederlandstalige koepelorganisaties voor beleidsvoorbereidend overleg in de sector van het sociaal-cultureel werk voor volwassenen, zoals gewijzigd, wordt opgeheven.

Artikel 17

In artikel 6, § 3 van hetzelfde decreet wordt punt 4 vervangen door wat volgt :

"4. In afwijking van punt 1 van deze paragraaf worden vervangingen van personeelsleden niet meer voor subsidiëring in aanmerking genomen."

HOOFDSTUK VII

BLOSO

Artikel 18

Het Commissariaat-generaal voor de Bevordering van de Lichamelijke Opvoeding, de Sport en de Openluchtrecreatie wordt gemachtigd toe te treden tot de vzw Sportmuseum Vlaanderen.

HOOFDSTUK VIII

Subsidies aan scheppende kunstenaars

Artikel 19

In toepassing van hetgeen bepaald in artikel 55, 2° lid van de gecoördineerde wetten op de Rijkscomptabiliteit, gecoördineerd op 17 juli 1991, voor wat de subsidies aan scheppende kunstenaars betreft, toegekend ter ondersteuning van hun kunstactiviteit op basis van de in hun werk aanwezige artistieke kwaliteit, wordt aan de toelagetrekkers vrijstelling verleend van de verplichting om een financiële verantwoording te verspreken voor de aanwending van de ontvangen bedragen. Het volstaat dat de scheppende kunstenaars een inhoudelijk verslag indienen".

HOOFDSTUK IX

Leegstand

Artikel 20

In het decreet van 19 april 1995 houdende maatregelen ter bestrijding en voorkoming van de leegstand en verwaarlozing van bedrijfsruimten, gewijzigd bij decreet van 20 december 1996, wordt artikel 2, eerste lid, 9° vervangen door wat volgt :

"9° Eigenaar : de titularis van het eigendomsrecht, tenzij een afgesplitst zakelijk recht werd gevestigd op de betrokken eigendom. In dat geval worden de titularissen van dit afgesplitst zakelijk recht voor de toepassing van dit decreet beschouwd als eigenaar.

Behoort het eigendomsrecht of het afgesplitst zakelijk recht in onverdeeldheid toe aan meerdere personen, dan geldt de onverdeeldheid als eigenaar."

Artikel 21

In artikel 26, § 1 van hetzelfde decreet wordt de zinsnede "voor 1 juni" geschrapt.

Artikel 22

In artikel 26 van hetzelfde decreet wordt § 3 vervangen door wat volgt :

"§ 3. Behoudens in geval van overmacht, brengen de verschuldigde sommen bij wanbetaling vanaf het einde van de tweede maand die volgt op de datum van toezending van het aanslagbiljet voor de duur van het verwijl een intrest op die is vastgesteld op 0,5 percent per kalendermaand. De Vlaamse regering kan, wanneer zulks ingevolge de op de geldmarkt toegepaste rentevoeten verantwoord is, dit tarief aanpassen."

Artikel 23

In artikel 26 van hetzelfde decreet wordt § 6 vervangen door wat volgt :

"§ 6. Wanneer overeenkomstig § 4 een bezwaarschrift wordt ingediend dan bezorgt de daartoe door de Vlaamse regering aangewezen ambtenaar van het ministerie van de Vlaamse Gemeenschap onverwijld bij aangetekend schrijven een ontvangstmelding van het bezwaarschrift. Dezelfde ambtenaar kan bij de heffingsplichtige alle onderzoeken verrichten en de heffingsplichtige verzoeken alle stukken voor te leggen of te verstrekken die nuttig kunnen zijn om over het bezwaarschrift te beslissen. Deze beslissing wordt per aangetekend schrijven aan de heffingsplichtige ter kennis gebracht en zij vermeldt de wijze waarop tegen deze beslissing in rechte kan getreden worden."

Artikel 24

In artikel 26, § 7 van hetzelfde decreet wordt een tweede lid toegevoegd, dat luidt als volgt :

"Bij de terugbetaling van ten onrechte geïnde gelden wordt een moratoriumintrest toegekend tegen een rentevoet van 0,5 percent per kalendermaand vanaf de eerste dag van de maand die volgt op de datum van betaling en tot de laatste dag van de maand die voorafgaat aan de terugbetaling. De Vlaamse regering kan, wanneer zulks ingevolge de op de geldmarkt toegepaste rentevoeten verantwoord is, dit tarief aanpassen."

Artikel 25

In artikel 39 van het decreet van 22 december houdende bepalingen tot begeleiding van de begroting 1996 wordt § 2, gewijzigd bij het decreet van 8 juli 1996 houdende bepalingen tot begeleiding van de aanpassing van de begroting 1996 vervangen door wat volgt :

"§ 2. De belastingplichtige kan binnen dertig kalenderdagen na de verzending van de aanslag met een gemotiveerd verzoekschrift in beroep gaan bij de Vlaamse regering. Dit verzoekschrift moet op straffe van verval, binnen een maand na de datum van verzending van de aanslag, bij aangetekende brief worden ingediend. De belastingplichtige voegt bij het verzoekschrift de nodige bewijskrachtige stukken om zijn bezwaren te staven. Aan de belastingplichtige wordt onverwijld bij aangetekend schrijven een ontvangstmelding van het beroep bezorgd. De Vlaamse regering kan bij de belastingplichtige alle onderzoeken verrichten en hem verzoeken alle stukken voor te leggen of te verstrekken die nuttig kunnen zijn om over het beroep te beslissen.

De beslissing over het beroep wordt per aangetekend schrijven aan de belastingplichtige ter kennis gebracht en zij vermeldt de wijze waarop tegen deze beslissing in rechte kan getreden worden.

Wordt het beroep ingewilligd, dan beslist de Vlaamse regering of de heffing geheel of gedeeltelijk moet betaald worden, dan wel of het gebouw en/of de woning wordt geschrapt van de lijst. De beslissing kan gesteund zijn op bewezen overmacht.

Bij de terugbetaling van ten onrechte geïnde gelden wordt een moratoriumintrest toegekend tegen een rentevoet van 0,5 percent per kalendermaand vanaf de eerste dag van de maand die volgt op de datum van betaling en tot de laatste dag van de maand die voorafgaat aan de datum van terugbetaling. De Vlaamse

regering kan, wanneer zulks ingevolge de op de geldmarkt toegepaste rentevoeten verantwoord is, dit tarief aanpassen."

HOOFDSTUK X

Onroerende voorheffing

Artikel 26

Wat het Vlaams Gewest betreft, wordt in artikel 257, § 1, 1°, van het Wetboek van de Inkomstenbelastingen, zoals gewijzigd bij het decreet van 9 juni 1998 houdende bepalingen tot wijziging van het Wetboek van inkomstenbelastingen wat de onroerende voorheffing betreft, vervangen door wat volgt :

"een vermindering van een vierde van de onroerende voorheffing voor de woning, waar de belastingplichtige volgens het bevolkingsregister zijn hoofdverblijfplaats heeft, wanneer het kadastraal inkomen van zijn in het Vlaams Gewest gelegen gezamenlijke onroerende goederen niet meer bedraagt dan 30.000 frank ;"

Artikel 27

In Titel VII van het Wetboek van de Inkomstenbelastingen 1992, wordt wat de onroerende voorheffing in het Vlaamse Gewest betreft, de volgende wijzigingen aangebracht :

- 1° de woorden "directeur-generaal der belastingen", "directeur der belastingen", "directeur van de belastingen", "directeur der directe belastingen", "bevoegde directeur der belastingen", "directeur", "gewestelijke directeur der directe belastingen", "bevoegde gewestelijke directeur der directe belastingen", "gewestelijke directeur", "ambtenaar van een fiscaal bestuur" en "ontvanger der belastingen" worden vervangen door de woorden "ambtenaar daartoe door de Vlaamse regering gemachtigd" ;
- 2° de woorden "ambtenaar van het ministerie van Financiën, met een hogere graad dan degene die de feiten geconstateerd heeft, doch op zijn minst met de graad van inspecteur" worden vervangen door de woorden "ambtenaar daartoe door de Vlaamse regering gemachtigd, met een hogere graad dan degene die de feiten geconstateerd heeft" ;
- 3° de woorden "een ambtenaar van de administratie der directe belastingen, met een hogere graad dan controleur" worden vervangen door de woorden "elke ambtenaar daartoe door de Vlaamse regering gemachtigd" ;
- 4° de woorden "ambtenaren van de administratie der directe belastingen", "ambtenaren van de belastingbesturen van het ministerie van Financiën die daartoe behoorlijk gemachtigd zijn" en "directeurs der belastingen" worden vervangen door de woorden "ambtenaren daartoe door de Vlaamse regering gemachtigd" ;
- 5° de woorden "de door de gewestelijke directeur gemachtigde ambtenaar" worden vervangen door de woorden "de ambtenaar daartoe door de Vlaamse regering gemachtigd of de door hem gedelegeerde ambtenaar" ;
- 6° de woorden "administratie der directe belastingen" en "het ministerie van Financiën" worden vervangen door de woorden "het ministerie van de Vlaamse Gemeenschap" ;
- 7° de woorden "de Openbare Schatkist", "de Schatkist" en "de Staat" worden vervangen door de woorden "het Vlaamse Gewest" ;

8° de woorden "de minister van Financiën" worden vervangen door de woorden "de Vlaamse regering".

Artikel 28

De Vlaamse regering is ertoe gemachtigd de benamingen van de federale administraties, de functies en de graden van bepaalde ambtenaren, zoals bedoeld in artikel 27 van dit decreet, te wijzigen indien deze benamingen in het Wetboek van de Inkomstenbelastingen 1992 worden gewijzigd.

De krachtens het eerste lid genomen besluiten van de Vlaamse regering worden bekrachtigd door het Vlaams Parlement.

Artikel 29

De artikelen 8 tot en met 27 van het decreet van 9 juni 1998 houdende bepalingen tot wijziging van het Wetboek van Inkomstenbelastingen, wat de onroerende voorheffing betreft, worden opgeheven.

HOOFDSTUK XI

Investeringsfonds

Artikel 30

De Vlaamse regering wordt ertoe gemachtigd om voor de jaren 2000 tot en met 2004, in cumulatie met de subsidiëring voorzien bij toepassing van het decreet van 20 maart 1991 betreffende het Investeringsfonds ter verdeling van de subsidies voor bepaalde

onroerende investeringen die in de Vlaamse gemeenschap en het Vlaamse gewest door op initiatief van de provincies, de gemeenten of de Vlaamse Gemeenschapscommissie worden gedaan, subsidies te verstrekken voor de toeristische uitrusting van :

- 1) de Vlaamse kust ;
- 2) de regio's die door de Europese Commissie werden erkend in het kader van het nieuwe doelstelling 2 programma ;
- 3) de gebieden die genieten van de overgangsmaatregel genaamd "phasing out" ;
- 4) de gebieden die in het kader van de Communautaire initiatieven werden erkend als Interreg III, Leader + en Urban.

HOOFDSTUK XII

Kustactieplan

Artikel 31

Artikel 39 van het decreet van 22 december 1999 houdende bepalingen tot begeleiding van de begroting 2000, wordt als volgt vervangen :

"Binnen de perken van de goedgekeurde kredieten kunnen ten laste van de begrotingen van de jaren 2000 tot en met 2004 subsidies worden toegekend aan projecten die het toeristisch imago en de waarde van de kust bevorderen.

Aan deze projecten dienen volgende doelstellingen ten grondslag te liggen :

- de projecten dienen in hoofdzaak gericht te zijn op het geheel van de kust of minstens op grote delen van de kust ; projecten inzake individuele attractiepunten of gebieden komen alleen in aanmerking indien deze structuurbepalend zijn voor de kust ;
- de projecten dienen bij voorkeur gericht te zijn op een opwaardering van het algemeen imago en de aantrekkelijkheid van de kust en van zijn specifieke kenmerken ;
- de projecten dragen bij tot een herpositionering van de kust als toeristische bestemming ;
- de projecten kunnen zowel op relatief korte termijn zichtbaar zijn en een directe invloed hebben op het imago en de waarde van de kust als zich situeren op middellange termijn.

De Vlaamse regering bepaalt de selectiecriteria om de projecten te selecteren en de beschikbare middelen te verdelen, de wijze waarop de rechthebbenden worden aangeduid en waarop de subsidies worden verdeeld evenals de voorwaarden inzake toekenning en uitbetaling ervan. De Vlaamse regering kan daarbij afwijken van het koninklijk besluit van 17 februari 1967 tot vaststelling van de toekenningsvoorwaarden van de subsidies door de staat verleend voor de ontwikkeling van de toeristische infrastructuur en de decreten van 29 mei 1984 houdende de oprichting van een Vlaams Commissariaat-generaal voor Toerisme en van 7 juli 1998 betreffende de openbare instelling Toerisme Vlaanderen en de Vlaamse Raad voor het Toerisme.

HOOFDSTUK XIII

Monumenten en Landschappen

Artikel 32

De termijn van 2 jaar, zoals vermeld in artikel 10 van het decreet van 3 februari 1998 houdende vaststelling van het wapen van privé personen en instellingen, wordt verlengd met 1 jaar.

Artikel 33

In afwijking van de wet van 31 mei 1923 betreffende de vervreemding van onroerende domeingoederen en van toepassing verklaard op het Vlaamse Gewest bij het decreet van 20 december 1989 houdende bepalingen tot begeleiding van de begroting 1990, kan de Vlaamse regering de bij koninklijk besluit van 26 februari 1980 als monument beschermde kapel van Onze-Lieve-Vrouw-van-Steenbergen te Oud-Heverlee, Bommendreef + 1, sectie D, nr. 81A, kapel 1 a 2 ca. onderhands vererfpachten aan de Stichting Vlaams Erfgoed voor een jaarlijkse canon van 1000 frank.

Artikel 34

In het besluit van de Vlaamse regering van 29 september 1994 tot het instellen van een onderhoudspremie voor beschermde monumenten wordt § 2 van artikel 10 geschrapt met ingang van 1 januari 1997.

HOOFDSTUK XIV

Provinciefonds

Artikel 35

Artikel 26 van het decreet van 19 december 1998 houdende bepalingen tot begeleiding van de begroting 1999, wordt opgeheven.

HOOFDSTUK XV

UZ Gent

Artikel 36

Het UZ Gent wordt gemachtigd een investeringsfonds met rechtspersoonlijkheid op te richten.

HOOFDSTUK XVI

Industrieel Wetenschappelijk Onderzoek in Vlaanderen (FIOV)

Artikel 37

In uitvoering van artikel 18 van het decreet van 18 mei 1999 betreffende het voeren van een beleid ter aanmoediging van de technologische innovatie wordt het decreet van 6 mei 1987 tot oprichting van het Fonds tot Bevordering van het Industrieel Wetenschappelijk Onderzoek in Vlaanderen (FIOV), zoals gewijzigd bij decreet van 21 december 1990, opgeheven.

De uitstaande rechten en plichten van het Fonds worden bij de opheffing overgedragen naar het IWT-Vlaanderen.

De middelen die voortvloeien uit de overgedragen rechten en plichten van het Fonds tot Bevordering van het Industrieel Wetenschappelijk Onderzoek in Vlaanderen (FIOV) worden gevoegd bij de financiële middelen van het IWT-Vlaanderen.

HOOFDSTUK XVII

Gewestwaarborg

Artikel 38

De Vlaamse regering wordt ertoe gemachtigd de waarborg van het Vlaamse Gewest te hechten aan de geconsolideerde schuld van de stad Antwerpen. De gewaarborgde lening mag een bedrag van 49,569 miljard BEF niet overschrijden.

In afwijking van artikel 8 van het decreet van 16 december 1997 houdende bepaling van het kas-, schuld- en waarborgbeheer van de Vlaamse Gemeenschap is voor hogervermelde waarborg van het Gewest geen waarborgpremie verschuldigd.

HOOFDSTUK XVIII

DAB Loodswezen

Artikel 39

§ 1. Er wordt een Dienst met Afzonderlijk Beheer Loodswezen opgericht, zoals bedoeld in artikel 140 van het koninklijk besluit van 17 juli 1991 houdende de coördinatie van de wetten op de Rijkscomptabiliteit.

§ 2. De DAB Loodswezen wordt belast met het loodsen en beloodsen van zeeschepen evenals het verstrekken van hiermee gepaard gaande diensten en adviezen.

§ 3. De Dienst beschikt voor de uitvoering van haar activiteiten over haar eigen inkomsten uit de in § 2 opgesomde activiteiten en indien noodzakelijk over een jaarlijkse dotatie voorzien in het decreet houdende de algemene uitgavenbegroting van de Vlaamse Gemeenschap. De Vlaamse Gemeenschap stelt de nodige diensten, uitrusting, installaties en personeelsleden specifiek voor de logistieke ondersteuning ter beschikking van de DAB Loodswezen.

§ 4. De minister bevoegd voor de zeehavens wordt belast met het beheer van de Dienst.

§ 5. De Vlaamse regering bepaalt de organieke regels die van toepassing zijn op het financieel en materieel beheer van de DAB Loodswezen.

Deze regels omvatten onder meer :

- het opmaken en het bekendmaken van een begroting en van rekeningen ;
- de controle van de rekeningen door het Rekenhof dat deze ter plaatse kan verrichten ;
- het beperken van de uitgaven binnen de grenzen van de ontvangsten en van de goedgekeurde limitatieve kredieten ;
- de mogelijkheid om, met ingang van het jaar, de bij het verstrijken van het vorig jaar beschikbare geldmiddelen te gebruiken ;
- het bijhouden van een vermogenscomptabiliteit en het opmaken van een inventaris van het vermogen ;
- de behandeling en de bewaring van de gelden en de waarden door een tegenover het Rekenhof verantwoordelijke rekenplichtige ;
- de beperking in de tijd van de overdrachten waartoe machtiging werd verleend.

HOOFDSTUK XIX

Vlaams Omroeporkest en Koor

Artikel 40

§ 1. Aan artikel 4 van het decreet van 13 april 1999 tot regeling van de rechtspositie van het statutair en contractueel personeel van het VRT-Filharmonisch orkest en het VRT-koor wordt een § 5 toegevoegd, die luidt als volgt :

"§ 5. Als vastgesteld wordt dat de VRT in realiteit meer loonkosten, genoemd in § 1, eerste lid, moet betalen dan oorspronkelijk door de VRT geraamd werd en aan de Vlaamse Gemeenschap werd meegedeeld, en het krediet, dat in de algemene uitgavenbegroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het desbetreffende begrotingsjaar voorzien werd voor de financiering van de toelage, bedoeld in § 1, eerste lid, volstaat niet om het vastgestelde tekort te financieren, dan wordt de subsidie die, krachtens artikel 5 van het decreet van 19 december 1997 tot machtiging van de Vlaamse regering om mee te werken aan de oprichting van de vereniging zonder winstgevend doel "Vlaams Omroeporkest en Kamerkoor", in dat begrotingsjaar aan die v.z.w. wordt toegekend, van rechtswege verminderd met het bedrag dat de Vlaamse Gemeenschap aanvullend aan het voorziene krediet aan de VRT moet betalen.

In afwijking van artikel 15 en 18 van de wetten op de Rijkscomptabiliteit, gecoördineerd op 17 juli 1999, betaalt de v.z.w. "Vlaams Omroeporkest en Kamerkoor" dit aanvullend bedrag in opdracht en voor rekening van de Vlaamse Gemeenschap aan de VRT binnen de termijn vastgesteld door de door de Vlaamse regering aangewezen dienst.

De door de Vlaamse regering aangewezen dienst brengt de v.z.w. "Vlaams Omroeporkest en Kamerkoor" en de VRT op de hoogte van het juiste bedrag dat die v.z.w. krachtens het tweede lid moet betalen aan de VRT.

Als vastgesteld wordt dat de VRT in realiteit minder loonkosten, genoemd in § 1, eerste lid, betaalde dan oorspronkelijk door de VRT voor dat begrotingsjaar geraamd werd en aan de Vlaamse Gemeenschap werd meegedeeld, dan wordt het door de Vlaamse Gemeenschap teveel betaalde bedrag van rechtswege toegevoegd aan de subsidie die, krachtens artikel 5 van het decreet van 19 december 1997 tot machtiging van de Vlaamse regering om mee te werken aan de oprichting van de vereniging zonder winstgevend doel "Vlaams Omroeporkest en Kamerkoor", in dat begrotingsjaar aan die v.z.w. wordt toegekend.

In afwijking van artikel 15 en 18 van de wetten op de Rijkscomptabiliteit, gecoördineerd op 17 juli 1999, betaalt de VRT het bedrag, bedoeld in het vierde lid, in opdracht en voor rekening van de Vlaamse Gemeenschap aan de v.z.w. "Vlaams Omroeporkest en Kamerkoor" binnen de termijn vastgesteld door de door de Vlaamse regering aangewezen dienst.

De door de Vlaamse regering aangewezen dienst brengt de VRT en de v.z.w. "Vlaams Omroeporkest en Kamerkoor" op de hoogte van het juiste bedrag dat de VRT krachtens het vijfde lid moet betalen aan de v.z.w. "Vlaams Omroeporkest en Kamerkoor".

§ 2. Aan artikel 9 van hetzelfde decreet wordt een § 5 toegevoegd, die luidt als volgt :

"§ 5. Als vastgesteld wordt dat de VRT in realiteit meer werkings- en personeelskosten, bedoeld in § 1, moet betalen dan oorspronkelijk door de VRT geraamd werd voor het begrotingsjaar 1999 en aan de Vlaamse Gemeenschap werd meegedeeld, en het krediet, dat in de algemene uitgavenbegroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 1999 voorzien werd voor de financiering van de toelage, bedoeld in § 1, volstaat niet om het vastgestelde tekort te financieren, dan wordt de subsidie die, krachtens artikel 5 van het decreet van 19 december 1997 tot machtiging van de Vlaamse regering om mee te werken aan de oprichting van de vereniging zonder winstgevend doel "Vlaams Omroeporkest en Kamerkoor", voor het begrotingsjaar 1999 aan die v.z.w. wordt toegekend, van rechtswege verminderd met het bedrag dat de Vlaamse Gemeenschap aanvullend aan het voorziene krediet aan de VRT moet betalen.

In afwijking van artikel 15 en 18 van de wetten op de Rijkscomptabiliteit, gecoördineerd op 17 juli 1999, betaalt de v.z.w. "Vlaams Omroeporkest en Kamerkoor" dit aanvullend bedrag in opdracht en voor rekening van de Vlaamse Gemeenschap aan de VRT binnen de termijn vastgesteld door de door de Vlaamse regering aangewezen dienst.

De door de Vlaamse regering aangewezen dienst brengt de v.z.w. "Vlaams Omroeporkest en Kamerkoor" en de VRT op de hoogte van het juiste bedrag dat die v.z.w. krachtens het tweede lid moet betalen aan de VRT.

Als vastgesteld wordt dat de VRT in realiteit minder werkings- en personeelskosten, bedoeld in § 1, betaalde dan oorspronkelijk door de VRT geraamd werd voor het begrotingsjaar 1999 en aan de Vlaamse Gemeenschap werd meegedeeld, dan wordt het door de Vlaamse Gemeenschap teveel betaalde bedrag van rechtswege toegevoegd aan de subsidie die, krachtens artikel 5 van het decreet van 19 december 1997 tot machtiging van de Vlaamse regering om mee te werken aan de oprichting van de vereniging zonder winstgevend doel "Vlaams Omroeporkest en Kamerkoor", voor het begrotingsjaar 1999 aan die v.z.w. wordt toegekend.

In afwijking van artikel 15 en 18 van de wetten op de Rijkscomptabiliteit, gecoördineerd op 17 juli 1999, betaalt de VRT het bedrag, bedoeld in het vierde lid, in opdracht en voor rekening van de Vlaamse Gemeenschap aan de v.z.w. "Vlaams Omroeporkest en Kamerkoor" binnen de termijn vastgesteld door de door de Vlaamse regering aangewezen dienst.

De door de Vlaamse regering aangewezen dienst brengt de VRT en de v.z.w. "Vlaams Omroeporkest en Kamerkoor" op de hoogte van het juiste bedrag dat de VRT krachtens het vijfde lid moet betalen aan de v.z.w. "Vlaams Omroeporkest en Kamerkoor".

HOOFDSTUK XX

Slotbepalingen

Artikel 41

- De artikelen 13 tot en met 15 treden in werking op 1 januari 2000 ;
- De artikelen 16 en 17 treden in werking op 1 januari 2000 ;
- Artikel 20 treedt in werking op 1 januari 1997 ;
- Artikel 26 treedt in werking op 1 januari 2000 ;
- De artikelen 27 tot en met 29 treden in werking vanaf het aanslagjaar 1999.
- Artikel 37 treedt in werking vanaf de datum van bekrachtiging van het decreet houdende de aanpassing van de algemene uitgavenbegroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 2000.

Artikel 42

Dit decreet treedt in werking op

behoudens andersluidende bepalingen in dit decreet.

Brussel,

*De minister-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Financiën, Begroting,
Buitenlands Beleid en Europese Aangelegenheden,*

Patrick DEWAELE

*De minister vice-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Mobiliteit,
Openbare werken en Energie,*

Steve STEVAERT

De Vlaamse minister van Welzijn, Gezondheid en Gelijke Kansen,

Mieke VOGELS

De Vlaamse minister van Cultuur, Jeugd, Stedelijk Beleid, Huisvesting en Brusselse Aangelegenheden,

Bert ANCIAUX

De Vlaamse minister van Onderwijs en Vorming,

Marleen VANDERPOORTEN

De Vlaamse minister van Werkgelegenheid en Toerisme,

Renaat LANDUYT

De Vlaamse minister van Leefmilieu en Landbouw,

Vera DUA

De Vlaamse minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Ambtenarenzaken en Sport,

Johan SAUWENS

De Vlaamse minister van Economie, Ruimtelijke Ordening en Media,

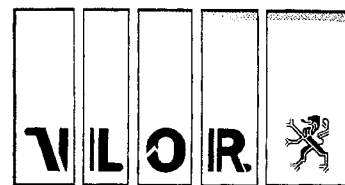
Dirk VAN MECHELEN

ADVIES VAN DE VLAAMSE ONDERWIJSRAAD

uw brief van
uw kenmerk K01-U-BOO-1703

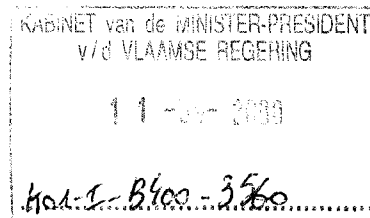
ons kenmerk PS/JJO/COR/017
vragen naar Jacques Perquy

bijlagen

VLAAMSE ONDERWIJSRAAD

De heer P. Dewael
Minister-President
Vlaams minister van Financiën, Begroting
Buitenlands Beleid en Europese Aangelegenheden
Martelaarsplein 19
1000 Brussel

datum 10 APR 2000
betreft Ontwerp van decreet houdende bepalingen tot begeleiding van de aanpassing van de begroting 2000.

Mijnheer de Minister-president

In antwoord op uw voormelde adviesvraag delen wij U mede dat de Vlaamse Onderwijsraad ten aanzien van het voorliggende ontwerp-decreet houdende bepalingen tot begeleiding van de aanpassing van de begroting 2000 afziet van zijn adviesrecht.

J. Perquy
administrateur-generaal

L. Van Beneden
voorzitter

ADVIES VAN DE SOCIAAL-ECONOMISCHE RAAD VAN VLAANDEREN

SOCIAAL-ECONOMISCHE RAAD
VAN VLAANDEREN

Brussel, 12 april 2000
38MDvb041101

Aan de Heer Patrick DEWAELE
Minister-president Vlaamse regering
Vlaams minister van Financiën, Begroting,
Buitenlands Beleid en Europese Aangelegenheden
Martelaarsplein 19

1000 BRUSSEL

Mijnheer de Minister-president,

Op 31 maart 2000 heeft de Raad uw adviesvraag over het ontwerp van decreet houdende bepalingen tot begeleiding van de aanpassing van de begroting 2000 ontvangen.

Gezien de korte tijdspanne waarbinnen het advies werd ingewacht heeft de Raad niet alle onderdelen van het ontwerp van decreet even gedetailleerd kunnen analyseren. Alvast wenst de Raad onderstaande bemerkingen te formuleren. Dit sluit niet uit dat hij zich ten gepaste tijde zou uitspreken over de regeling van overige thema's opgenomen in het ontwerp van decreet.

Hoofdstuk V – Oppervlaktewateren

De opname in de taakstelling van de VMM van de uitvoering van toezichtprogramma's op de kwaliteit van het strandwater en het water van zwem- en recreatieve vijvers kan worden onderschreven. Het behoort immers tot de kerntaak van de overheid de volksgezondheid te bewaken.

De feitelijke staalname en de analyse van zwembadwaters en putwaters daarentegen moet blijvend kunnen worden uitbesteed aan private laboratoria. Via het toezicht van de overheid op de werking van deze laboratoria (cf. besluit van 29 juni 1994) wordt ook langs deze weg de bewaking van de volksgezondheid sluitend geregeld.

/...

../...

Hoofdstuk VI: Verenigingen voor Volksontwikkelingswerk

Na jaren van opschorting van de uitvoering van decretale regelingen in de sector werd in 1995 een nieuwe decretale regeling met betrekking tot het sociaal-cultureel werk goedgekeurd. Vrijwel onmiddellijk na de goedkeuring van de nieuwe decreten werd met het oog op het beheersen van de budgettaire situatie de uitvoering van de regelgeving vertraagd (cf. programmadecreet 1996 en 1997).

De bepalingen in het voorliggende ontwerpdecreet beogen de uitvoering van het verenigingsdecreet van 19 april 1995 voor de jaren 2000 en 2001 te bevriezen op het niveau van 1998 of 1999.

De Raad dringt erop aan dat spoedig en doordacht werk zou worden gemaakt van een solide decretale basis voor de sector van het sociaal-cultureel werk, zodanig dat ook de uitvoering ervan kan worden verzekerd.

In het ontwerpdecreet dat voorligt wordt de opheffing van het decreet op de koepelorganisaties voorbereid door te voorzien dat bij vervanging van personeelsleden die in aanmerking komen voor subsidiëring, deze niet langer wordt uitbetaald. De Raad vraagt bijzondere aandacht voor de opvang van de sociale gevolgen die de in het verschiet liggende afschaffing van het decreet op de koepelorganisaties met zich zal brengen.

Hoofdstuk IX: Leegstand

De Raad stelt vast dat de meeste wijzigingen technische aanpassingen betreffen die een verbetering of een rechtzetting (definitie eigenaar) inhouden van de huidige regeling. De nieuwe regeling inzake het beroep daarentegen betekent een verzwaring van de procedure terwijl de stilzwijgende inwilliging van het beroep vervalt.

De huidige beroepsprocedure voorziet in een uitspraak binnen de 3 maanden, verlengbaar met 2 maanden. Bij stilzitten van de overheid wordt het beroep stilzwijgend aanvaard. De voorgestelde regeling wordt afgestemd op de wet van 23 maart 1999 betreffende de rechterlijke inrichting in fiscale zaken. De beslissing in beroep dient overeenkomstig binnen een termijn van 6 maanden te worden genomen. Een ontstentenis van een uitspraak binnen deze termijn betekent een impliciete afwijzing van het beroep. De heffingsplichtige kan in dat geval de zaak aanhangig maken bij de gewone rechtbank.

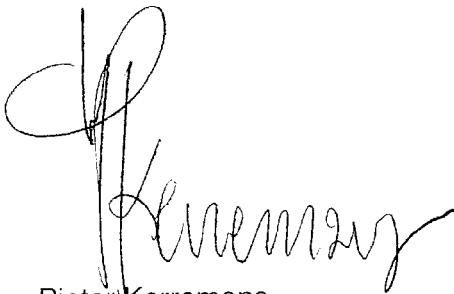
../...

.../...

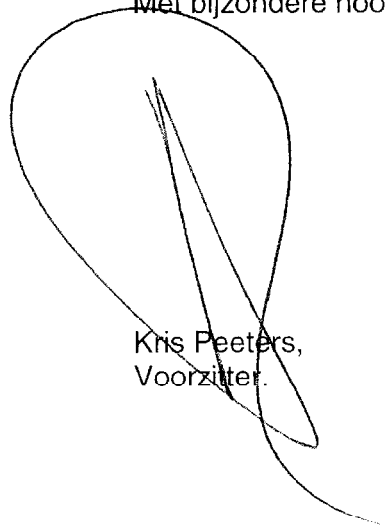
De Raad heeft steeds gesteld dat een overheid die een decretale opdracht dient uit te voeren zich hier niet kan aan onttrekken door stil te zitten. De Raad meent dan ook dat de overheid binnen de gestelde termijn een uitspraak moet doen over het betreffende dossier. Het gevaar is niet denkbeeldig dat de nu ingevoerde regeling een bijkomende drempel vormt voor de heffingsplichtige. Bij een stilzwijgende weigering zullen niet alle heffingsplichtigen de stap zetten naar de rechter om vooralsnog hun gelijk te halen.

Wij hopen, Mijnheer de Minister-president, u hiermee van dienst te zijn geweest.

Met bijzondere hoogachting,

Pieter Kerremans,
Administrateur-generaal.

Kris Peeters,
Voorzitter.

ADVIES VAN DE MILIEU- EN NATUURRAAD VAN VLAANDEREN

Milieu- en Natuurraad van Vlaanderen
Openbaar adviesorgaan ten behoeve van de Vlaamse regering

De Heer Patrick Dewael
Minister-president en Vlaams Minister
van Financiën, Begroting, Buitenlands Beleid
en Europese aangelegenheden
Martelaarsplein 19

1000 BRUSSEL

Datum: 10 april 2000
Uw Ref.: K01.v.B00.1704
Ref.: 3.04.03/K2/M3/00/391
Betreft: adviesvraag ontwerp-decreet houdende bepalingen tot begeleiding
van de aanpassing van de begroting 2000

Mijnheer de Minister-President,

We hebben uw verzoek om advies van 31 maart in goede orde ontvangen. De eerstvolgende raadszitting gaat door op 4 mei: pas dan zouden we advies kunnen geven.

Vermits er geen zwaarwegende milieuaspecten lijken te zijn in dit ontwerp-programmadecreet, leg ik deze adviesvraag voor aan het Bureau van de Mina-Raad, 13 april, ten einde te beslissen of er wel advies zou worden gegeven.

Met de meest voorname hoogachting,

Prof. dr. R.F. Verheyen
Voorzitter

MiNa-Raad***Milieu- en Natuurraad van Vlaanderen***

Kliniekstraat 25, 4de verdieping, 1070 Brussel (Anderlecht)

tel 02/55.80.130

fax 02/55.80.131

Datum: 26 april 2000
Ref.:
Betreft: Onze verzonden brief

Aan: Kabinet van de Vlaams minister van Financiën en Begroting
t.a.v. Dhr. Leo Van Gijsel

Geachte Heer Van Gijsel,

In bijlage de op 19 april 2000 verzonden brief.

Met vriendelijke groeten,

Tomas Velghe
Secretariaat MiNa-Raad
Tel: 32/2 558.01.39
Fax: 32/2 558.01.31
E-mail: tomas.velghe.mina-raad@inmat.bc

MiNa-Raad

Milieu- en Natuurraad van Vlaanderen

Openbaar adviesorgaan ten behoeve van de Vlaamse regering

Aan dhr. Patrick DEWAELE
Minister-president van de Vlaamse Regering
Martelaarsplein 1

1000

Brussel

Datum: 19 april 2000
Uw ref.: KOI-U-BOO-1704
Ref.: 3.04.03/00/K2/M5/419
Betreft: adviesvraag ontwerp van decreet houdende bepalingen tot begeleiding van de aanpassing van de begroting 2000

Mijnheer de Minister-president,

Uw in rand vermelde adviesvraag hebben we in goede orde op 5 april ontvangen - na reeds een vooraankondiging aangekregen te hebben op 20 maart, waarvoor we U danken.

De MiNa-Raad zal pas adviseren op 4 mei.

Aangezien het ontwerp-decreet weinig milieuaspecten bevat en ook een aantal raadsleden laten weten hebben geen opmerkingen te hebben, verwacht ik niet dat het advies veel substantiële opmerkingen zal bevatten.

In de hoop U hiermee van dienst te zijn, verblijf ik,

met de meeste hoogachting,

Jan Verheeke
Wvd. Directeur

ADVIES VAN DE RAAD VAN STATE

KONINKRIJK BELGIË

1040 Brussel,

Wetenschapsstraat 33

RAAD VAN STATE

DE EERSTE VOORZITTER

L. 30.045/1

Mijnheer de Minister,

In antwoord op Uw brief van 31 maart 2000 (ref. : K01-U-B00-1782), heb ik de eer U hierbij een uitgifte en twee afschriften te zenden van het advies van de Raad van State over een voorontwerp van decreet houdende bepalingen tot begeleiding van de aanpassing van de begroting 2000.

Met bijzondere hoogachting,

De Eerste Voorzitter,

A handwritten signature in black ink, appearing to read 'J.-J. Stryckmans'.

J.-J. STRYCKMANS

De Heer P. DEWAELE
minister-president van de Vlaamse regering,
Vlaams minister van Financiën, Begroting,
Buitenlands Beleid en Europese Aangelegenheden
Martelaarsplein 19

1000

BRUSSEL

L. 30.045/1

KONINKRIJK BELGIE
-----ADVIES VAN DE RAAD VAN STATE

De RAAD VAN STATE, afdeling wetgeving, eerste kamer, op 5 april 2000 door de minister-president van de Vlaamse regering en Vlaams minister van Financiën, Begroting, Buitenlands Beleid en Europese Aangelegenheden verzocht hem, binnen een termijn van ten hoogste drie dagen, van advies te dienen over een voorontwerp van decreet "houdende bepalingen tot begeleiding van de aanpassing van de begroting 2000", heeft op 11 april 2000 het volgende advies gegeven :

L. 30.045/1

Volgens artikel 84, eerste lid, 2°, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State, moeten in de adviesaanvraag de redenen worden opgegeven tot staving van het spoedeisend karakter ervan.

In het onderhavige geval wordt het spoedeisend karakter als volgt gemotiveerd :

"Deze dringende noodzakelijkheid vloeit voort uit het feit dat het in supra vermeld programmadecreet tal van artikels bevat die uitvoering zullen geven aan de aanpassing van de begroting 2000. Overwegende dat de begrotingsdecreten houdende aanpassing van de begroting 2000 voor 30 april 2000 bij het Vlaams Parlement moeten worden ingediend, zoals gestipuleerd in artikel 9 van het koninklijk besluit van 17 juli 1991 houdende coördinatie van de wetten op de Rijkscomptabiliteit, is het de wens van de Vlaamse Regering het programmadecreet gelijktijdig bij het Vlaams Parlement in te dienen".

*

*

*

Gelet op de korte termijn die hem voor het geven van zijn advies wordt toegemeten, heeft de Raad van State zich moeten beperken tot het maken van de hierna volgende opmerkingen.

*

*

*

L. 30.045/1

VOORAFGAANDE VORMVEREISTEN

Uit aan het bevoegde lid van het Coördinatiebureau verstrekte inlichtingen blijkt dat het voorontwerp weliswaar om advies is toegestuurd aan de Sociaal-Economische Raad van Vlaanderen (SERV), aan de Milieu- en Natuurraad van Vlaanderen (MINA-raad) en aan de Vlaamse Onderwijsraad (VLOR), maar dat die adviesorganen hun advies nog niet hebben verstrekt.

Uit niets blijkt bovendien dat omtrent de artikelen 30 en 31 van het ontwerp, met toepassing van artikel 33 van het decreet van 7 juli 1998 betreffende de openbare instelling Toerisme Vlaanderen en de Hoge Raad voor het Toerisme, het advies is ingewonnen van de Hoge Raad voor het Toerisme.

Principieel kunnen voorontwerpen van wet, decreet of ordonnantie en ontwerpen van reglementaire besluiten slechts met toepassing van artikel 3, § 1, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State aan de afdeling wetgeving worden voorgelegd, dan nadat ze alle achtereenvolgende stadia van de administratieve voorbereiding hebben doorgemaakt - nadat m.a.w. omtrent de ontwerpteksten de voorgeschreven raadplegingen werden gehouden, de vereiste adviezen werden ingewonnen en de eventueel opgelegde akkoorden werden verkregen en nadat de stellers van de ontwerpen de gelegenheid hebben gehad, aan de hand van die consultaties, adviezen, enz. ..., eventueel hun teksten aan te passen, en nadat de bevoegde overheid zich over de definitieve ontwerpteksten heeft uitgesproken.

.../...

Er kan evenwel worden aanvaard dat met betrekking tot ontwerpen als het onderhavige, in geval van verantwoorde spoed als bedoeld in artikel 84, eerste lid, 2°, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State, van de hiervoren vermelde regel wordt afgeweken, onder het uitdrukkelijk voorbehoud evenwel dat, indien de raadpleging van de SERV, de MINA-raad, de VLOR of de Hoge Raad voor het Toerisme aanleiding zou geven tot wijziging van de voorgelegde tekst, de gewijzigde bepalingen van het ontwerp voor een nieuw onderzoek aan de Raad van State behoren te worden voorgelegd.

Het is onder dat voorbehoud dat de Raad van State omtrent het voorliggende voorontwerp van decreet advies uitbrengt.

Hoofdstuk I. - Algemeen

Artikel 1

Luidens artikel 1 regelt het ontworpen decreet "een gemeenschaps- en gewestaangelegenheid".

De juridische bezwaren omtrent het regelen in eenzelfde decreet van gemeenschaps- en gewestaangelegenheden zijn het Vlaams Parlement genoegzaam bekend, zodat het overbodig is daarover verder uit te weiden.

L. 30.045/1

Hoofdstuk II. - OnderwijsArtikel 2

Men redigere artikel 2 als volgt :

"Art. 2. In artikel 178 van het decreet van 13 juli 1994 betreffende de hogescholen in de Vlaamse Gemeenschap, gewijzigd bij de decreten van 19 december 1998 en 22 december 1999, worden de volgende wijzigingen aangebracht :

- 1° in § 1 worden de woorden "2000 gelijk aan 19.777,8 miljoen frank" vervangen door de woorden "2000 gelijk aan 19.582,9 miljoen frank";
- 2° er wordt een § 3 toegevoegd, luidende : "§ 3 ... (zoals in het ontwerp)".

Artikel 4

Hoofdstuk VI van het decreet van 18 mei 1999 betreffende het onderwijs X werd reeds ingetrokken bij artikel 15 van het decreet van 22 december 1999 houdende bepalingen tot begeleiding van de begroting 2000. Daaraan doet niets af het gegeven dat het genoemde hoofdstuk VI in dat artikel met een verkeerd opschrift werd geciteerd. Artikel 4 heeft derhalve geen voorwerp en dient te vervallen.

L. 30.045/1

Artikel 5

Artikel 340ter, § 1, van het decreet van 13 juli 1994 betreffende de hogescholen in de Vlaamse Gemeenschap, werd ingevoegd bij het decreet van 8 juli 1996 en vervangen bij het decreet van 22 december 1999.

Men redigere de inleidende zin van artikel 5 derhalve als volgt :

"Artikel 340ter, § 1, van het decreet van 13 juli 1994 betreffende de hogescholen in de Vlaamse Gemeenschap, ingevoegd bij het decreet van 8 juli 1996 en vervangen bij het decreet van 22 december 1999, wordt vervangen als volgt :".

Artikel 6

Men schrappe in de inleidende zin van artikel 6 de woorden "houdende bepalingen tot begeleiding van de begroting 2000". Het opschrift van een wijzigend decreet dient immers niet te worden vermeld.

Artikel 7

1. De Raad van State, afdeling wetgeving, heeft reeds herhaaldelijk opgemerkt dat met toepassing van artikel 92bis, § 4, van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 tot hervorming der instellingen, de Gemeenschappen in ieder

L. 30.045/1

geval een samenwerkingsakkoord moeten sluiten voor de regeling van de aangelegenheden die betrekking hebben op de Hogere Zeevaartschool (1). Men leze in dat verband de beschouwingen daaromtrent in het advies van de afdeling wetgeving nr. L. 27.531/1 van 24 maart 1998 over een voorontwerp van decreet betreffende de Hogere Zeevaartschool (2).

2. Onverminderd opmerking 1, schrijve men in de inleidende zin "een tweede lid toegevoegd, dat luidt ..." in plaats van "een tweede lid toegevoegd, die luidt ...".

Hoofdstuk III. - Successierechten

Artikel 9

1. Men redigere de inleidende zin van artikel 9 van het ontwerp als volgt :

"In artikel 48 van het Wetboek van Successierechten, vervangen bij het decreet van 15 april 1997 en gewijzigd bij het decreet van 15 juli 1997, wordt het vijfde lid vervangen als volgt : ...".

(1) Althans naar de letter van die bepaling genomen. Over de grondwettigheid ervan zal, in voorkomend geval, het Arbitragehof uitspraak dienen te doen.

(2) Parl. St., VP. P., 1997-98, nr. 1006/1.

2. Vraag is of het in artikel 48, vijfde lid, van het Wetboek van Successierechten opgenomen vereiste van drie jaar ononderbroken samenwoning om het verlaagde tarief inzake successierechten te kunnen genieten, nog langer te verantwoorden valt ten aanzien van de categorie van personen die een verklaring van wettelijke samenwoning hebben afgelegd als bedoeld bij de artikelen 1475 en 1476 van het Burgerlijk Wetboek, ingevoegd bij de wet van 23 november 1998. Het tot behoud van dat vereiste in de memorie van toelichting ingeroepen motief dat "fictieve constructies" moeten worden vermeden, geldt, gelet op de juridische aard van de wettelijke samenwoning en op de wettelijke gevolgen die eraan zijn verbonden, niet, of althans slechts in sterk verminderde mate, ten aanzien van die categorie van personen (1).

De decreetgever zal zich er dan ook over dienen te beraden of het vereiste van drie jaar ononderbroken samenwonen ook moet worden gesteld wanneer samenwonenden een verklaring van wettelijke samenwoning hebben afgelegd.

3. In de memorie van toelichting wordt verduidelijkt dat, om fictieve constructies te vermijden, vereist blijft

(1) Gezien vanuit het grondwettelijke beginsel van de gelijkheid en de niet-discriminatie impliceert dit de vraag of er, gelet op de doelstelling van de in het geding zijnde bepaling, een afdoende verantwoording bestaat voor het onderscheid dat wordt gemaakt, op het vlak van de successierechten, tussen personen die een verklaring van wettelijke samenwoning hebben afgelegd al naargelang zij al dan niet drie jaar ononderbroken samenwonen.

L. 30.045/1

"dat de personen, die aanspraak willen maken op het verlaagd tarief gedurende 3 jaar ononderbroken hebben samengewoond met de erflater vooraleer de situatie van overmacht zich voordoet" en dat de ontworpen wijziging derhalve niet toelaat "dat een persoon, die gedurende een korte periode heeft samengewoond met de erflater, waarna deze gedurende een lange periode in een verzorgingsvoorziening heeft verbleven, een periode van 3 jaar samenwoning zou kunnen construeren".

Er moet worden vastgesteld dat uit de tekst van het ontworpen artikel 48, vijfde lid, niet valt af te leiden dat op het ogenblik dat de overmacht plaatsvindt, reeds aan het vereiste van een ononderbroken samenwoning van ten minste drie jaar dient te zijn voldaan. De redactie van de ontworpen bepaling zal derhalve beter moeten worden afgestemd op de bedoeling van de stellers van het ontwerp, zoals deze blijkt uit de memorie van toelichting.

Hoofdstuk IV. - Sociaal Impulsfonds

Artikel 10

Men redigere de inleidende zin als volgt :

"Artikel 5 van het decreet van 14 mei 1996 tot vaststelling van de regelen inzake de werking en de verdeling van het Sociaal Impulsfonds, gewijzigd bij het decreet van 19 december 1998, wordt vervangen als volgt :

L. 30.045/1

Artikel 11

Men late de inleidende zin aanvangen als volgt :

"Artikel 6, § 1, inleidende zin, van hetzelfde decreet wordt vervangen als volgt : ...".

Hoofdstuk V. - OppervlaktewaterenArtikel 12

1. De wijzigingen die artikel 12 van het ontwerp beoogt aan te brengen in artikel 32quater van de wet van 26 maart 1971 op de bescherming van de oppervlaktewateren tegen verontreiniging, zijn geconcipieerd als een uitbreiding van het takenpakket van de Vlaamse Milieu Maatschappij. Deze laatste wordt, luidens het ontworpen artikel 32quater, § 1, 7° (artikel 12, 1°, van het ontwerp), tevens belast met "de uitvoering van de toezichtsprogramma's op de kwaliteit van het strandwater en van het water van zwem- en recreatievijvers, evenals het analyseren of laten analyseren van de zwembadwaters en van de putwaters".

Voor zover als nodig wenst de Raad van State, afdeling wetgeving, erop te wijzen dat de decreetgever niet bevoegd is om algemene regels te stellen inzake overheidsopdrachten of om in specifieke gevallen van die algemene regels af te wijken. Eén en ander behoort krachtens artikel 6, § 1, VI, vierde lid, 1°, van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 tot hervorming der instellingen, immers tot de bevoegdheid van de federale overheid.

L. 30.045/1

In zoverre artikel 12 van het ontwerp erop zou neerkomen dat aan de Vlaamse Milieu Maatschappij een overheidsopdracht wordt toegekend, zou het derhalve onbestaanbaar zijn met de voornoemde bepaling van de bijzondere wet van 8 augustus 1980.

Binnen het korte tijdsbestek dat hem voor het uitbrengen van zijn advies is toegemeten, is het de Raad van State, afdeling wetgeving, niet mogelijk geweest om met de nodige precisie uit te maken of de in artikel 12 van het ontwerp beoogde uitbreiding van de taken van de Vlaamse Milieu Maatschappij effectief te beschouwen valt als betrekking hebbende op een overheidsopdracht in de zin van de wet van 24 december 1993 betreffende de overheidsopdrachten en sommige opdrachten voor aanneming van werken, leveringen en diensten. Hoe dan ook is het zo dat bepaalde onderdelen van de in artikel 12 van het ontwerp vervatte regeling lijken te refereren aan het bestaan van een overheidsopdracht.

Zo is er een contractueel element in de vorm van een samenwerkingsovereenkomst die de Vlaamse Gemeenschap en de Vlaamse Milieu Maatschappij moeten sluiten omtrent de uitvoering van de betrokken toezichtsprogramma's en analyses (ontworpen artikel 32quater, § 2, tweede lid), en wijst het bestaan van een bijzondere dotatie ten laste van de begroting van de Vlaamse Gemeenschap (ontworpen artikel 32quater, § 2, derde lid) in de richting van een vergoedingsregeling voor door de Vlaamse Milieu Maatschappij gepresteerde diensten, en derhalve in de richting van het bestaan van een overheidsopdracht.

.../...

L. 30.045/1

Uit wat voorafgaat volgt dat, indien de stellers van het ontwerp geen twijfel willen laten bestaan omtrent de toelaatbaarheid van de aan de Vlaamse Milieu Maatschappij nieuw opgedragen taak, het aanbeveling verdient dat in de memorie van toelichting duidelijker zou worden aangegeven om welke redenen de nieuwe taak van de laatstgenoemde Maatschappij moet worden geacht geen betrekking te hebben op een eigenlijke overheidsopdracht.

2. Onverminderd de opmerking onder 1., moet worden vastgesteld dat, rekening houdend met de draagwijdte van de onderscheiden leden die artikel 12, 2°, van het ontwerp beoogt toe te voegen aan artikel 32quater, § 2, van de wet van 26 maart 1971, die leden logischerwijze beter in andere bepalingen van die wet zouden worden ingevoegd.

Zo horen het ontworpen tweede, vierde en vijfde lid van artikel 32quater, § 2, beter thuis in het ontworpen artikel 32quater, § 1, 7°, aangezien zij een precisering bevatten van de wijze waarop de in de laatstgenoemde bepaling bedoelde taak moet worden uitgevoerd.

Het ontworpen artikel 32quater, § 2, derde lid, dat betrekking heeft op de wijze van financiering van de Vlaamse Milieu Maatschappij, wat de in het ontworpen artikel 32quater, § 1, 7°, bedoelde taak betreft, wordt beter ondergebracht in artikel 32quinquies, § 1, dat de algemene regels inzake de financiering van de Vlaamse Milieu Maatschappij bevat.

L. 30.045/1

Het spreekt voor zich dat indien op de voorgaande suggestie tot het verplaatsen van de bepalingen onder artikel 12, 2°, van het ontwerp wordt ingegaan, de redactie van sommige van die bepalingen, in het licht daarvan, dient te worden aangepast.

Hoofdstuk VI. - Verenigingen voor volksontwikkelingswerk

Artikelen 13 tot 15

1. Het verdient aanbeveling de bevriezing van de uitvoering van het decreet van 19 april 1995 houdende een subsidieregeling voor verenigingen voor volksontwikkelingswerking, in dat decreet zelf te regelen.

Bovendien is het ongebruikelijk de toepassing van decreetsbepalingen te schorsen.

Wil men voor een langere periode geen nieuwe bijkomende subsidies toekennen, dan is het aangewezen de decreetsbepalingen die recht geven op nieuwe of verhoogde subsidies op te heffen. Indien de bevriezing van de subsidies op het thans bestaande niveau slechts een zeer tijdelijk karakter heeft, dan zou kunnen worden voorzien in een tijdelijke bepaling die voor de door de decreetgever bepaalde periode geldt in afwijking van de bepalingen die normalerwijze de subsidiëring regelen.

L. 30.045/1

2. Gelet op de bedoeling van de stellers van het ontwerp, is het onduidelijk waarom ook de artikelen 7, §§ 2 en 3, tijdelijk geen toepassing dienen te vinden.

3. Men schrijve in artikel 13 "de artikelen 7, §§ 2 en 3, 27, 38, 2°, en 44 van het decreet ..." in plaats van "de artikelen 7 § 2 en 3, 27 38, 2° en 44 van het decreet ..." en in artikel 14, § 4, "De artikels 16, § 3, en 20 van het decreet ..." in plaats van "De artikels 16, § 3 en 20, van het decreet ...".

4. Een indeling in paragrafen is niet raadzaam wanneer elke paragraaf slechts uit één lid bestaat en die indeling niet tot een meer duidelijke voorstelling van het ingedeelde artikel kan leiden. De indeling van de artikelen 14 en 15 in paragrafen kan derhalve beter vervallen.

5. Men redigere artikel 15, § 2, (beter artikel 15, tweede lid) als volgt :

"De uitbetaling van de subsidies met toepassing van artikel 35, § 1, van het voornoemde decreet van 19 april 1995 gebeurt binnen de grenzen van de overeenkomstig § 1 vastgestelde begrotingskredieten".

L. 30.045/1

Artikel 17

Men redigere de inleidende zin van artikel 17 beter als volgt :

"Artikel 6, § 3, punt 4, van hetzelfde decreet, ingevoegd bij het decreet van 25 juni 1992, wordt vervangen als volgt :".

Hoofdstuk VII. - BLOSOArtikel 18

Dit artikel strekt ertoe het Commissariaat-generaal voor de Bevordering van de Lichamelijke Ontwikkeling, de Sport en de Openluchtrecreatie (hierna : BLOSO) te machtigen om "toe te treden tot de vzw Sportmuseum Vlaanderen".

Luidens de memorie van toelichting werd de vzw Sportmuseum Vlaanderen "in 1985 opgericht met als doel een museologische werking te ontwikkelen met betrekking tot sport".

De opdrachten van het BLOSO worden opgesomd in artikel 35, § 2, van het decreet van 12 september 1990 betreffende het bestuurlijk beleid. In die opsomming wordt als zodanig niet gerefereerd aan het museaal beleid met betrekking tot sport. Het verdient dan ook aanbeveling om artikel 35, § 2, van het decreet van 12 september 1990 aan te vullen met de vermelding van de taak die het BLOSO op het

L. 30.045/1

stuk van het sportmuseaal beleid zal worden toebedeeld. Een dergelijke aanvulling is duidelijker dan, en valt te verkiezen boven, het procédé dat erin bestaat dat het BLOSO, op een indirecte manier door middel van een machtiging tot toetreding tot de vzw Sportmuseum Vlaanderen, wordt toegelaten zich met het museaal beleid inzake sport in te laten.

De decretale machtiging tot toetreding tot de bedoelde vereniging zonder winstoogmerk is in dat geval niet onontbeerlijk, doch kan niettemin worden gehandhaafd indien de decreetgever zulks nodig acht om iedere twijfel terzake weg te nemen.

Hoofdstuk IX. - Leegstand

Artikel 20

1. Het door artikel 20 van het ontwerp te wijzigen artikel 2, eerste lid, 9°, van het decreet van 19 april 1995 houdende maatregelen ter bestrijding en voorkoming van leegstand en verwaarlozing van bedrijfsruimten, luidt momenteel :

"9° Eigenaar : diegene die een geheel dan wel gedeeltelijk naakt eigendomsrecht kan laten gelden op het betrokken onroerend goed".

Die definitie moet, onder meer, worden gelezen in samenhang met artikel 15, § 2, eerste volzin, van het decreet van 19 april 1995, naar luid waarvan de heffing ten

L. 30.045/1

laste komt van "diegene die op 31 december van het jaar waarop de heffing betrekking heeft, eigenaar is van de aan de heffing onderworpen onroerende goederen".

Aangezien artikel 20 van het ontwerp in werking treedt met ingang van 1 januari 1997 (artikel 41 van het ontwerp), heeft de ontworpen bepaling als gevolg dat de omschrijving van de heffingsplichtige personen retroactief wordt gewijzigd.

Zoals het Arbitragehof er reeds meerdere malen heeft op gewezen, is de niet-retroactiviteit van wetten of decreten een waarborg ter voorkoming van rechtsonzekerheid en vereist die waarborg dat het recht voorzienbaar en toegankelijk is, zodat eenieder in redelijke mate de gevolgen van een welbepaalde handeling kan voorzien op het tijdstip dat de handeling wordt verricht (1). Nog volgens het Arbitragehof kan de terugwerkende kracht enkel worden verantwoord wanneer zij onontbeerlijk is voor de verwezenlijking van een doelstelling van algemeen belang, zoals de goede werking of de continuïteit van de openbare dienst; indien bovendien blijkt dat de terugwerkende kracht tot gevolg heeft dat de afloop van gerechtelijke procedures in een welbepaalde zin wordt beïnvloed of dat rechtscolleges worden verhinderd zich uit te spreken over een rechtsvraag, vergt de aard van het in het geding zijnde beginsel dat uitzonderlijke omstandigheden een verantwoording bieden voor het optreden van de wetgever, dat ten nadele van een

(1) Zie o.m. Arbitragehof, nr. 49/98, 20 mei 1998, overw. B.4.; Arbitragehof, nr. 36/2000, 29 maart 2000, overw. B.5.

L. 30.045/1

categorie burgers inbreuk maakt op de jurisdictionele waarborgen die aan allen worden geboden (1).

Volgens de gemachtigde ambtenaar zijn er te dezen bezwaarschriften ingediend tegen aanslagen die betrekking hebben op het belastingsjaar 1998, die kunnen leiden of hebben geleid tot jurisdictionele procedures. De aanslagen met betrekking tot de heffingen voor het jaar 1999 zouden daarentegen nog niet zijn betekend.

Onderzocht dient derhalve ook te worden of de retroactiviteit, in zoverre ze betrekking heeft op de voor het jaar 1998 verschuldigde heffingen, kan worden verantwoord op grond van de aanwezigheid van uitzonderlijke omstandigheden en of ze, voor zoverre ze betrekking heeft op de voor het jaar 1999 verschuldigde heffingen, op een redelijke verantwoording berust.

In de memorie van toelichting wordt dienaangaande het volgende gesteld :

"Artikel 2, eerste lid, 9° luidt momenteel als volgt :

Art. 2. In dit decreet wordt verstaan onder (...)

9° Eigenaar : degene die een geheel dan wel gedeeltelijk naakt eigendomsrecht kan laten gelden op het betrokken onroerend goed.

(1) Zie o.m. Arbitragehof, nr. 64/97, 6 november 1997, overw. B.5.; Arbitragehof, nr. 3/98, 14 januari 1998, overw. B.7.; Arbitragehof, nr. 97/99, 15 september 1999, overw. B.2.3. en de in de vorige voetnoot vermelde arresten.

L. 30.045/1

Volgens deze definitie ontsnappen de volle eigenaars en de houders van een afgesplitst zakelijk recht aan registratie en heffing, terwijl de naakte eigenaars wel geregistreerd en belast zouden moeten worden. Concreet komt dit er op neer dat de naakte eigenaars, die voor de duur van het afgesplitst zakelijk recht niet over hun onroerende eigendom kunnen beschikken, belast worden, terwijl de volle eigenaars en de titularissen van het afgesplitst zakelijk recht, die wel over het ontoerend goed kunnen beschikken, niet belast worden. Deze definitie bepaalt juist het tegenovergestelde van hetgeen ze bedoeld heeft. Dit blijkt uit de historiek van deze bepaling. In het oorspronkelijk ontwerp was er wel sprake van volle eigendom en afgesplitste zakelijke rechten zoals het erfpachtrecht, het opstalrecht en het contractueel vruchtgebruik. De Raad van State maakte hierover in zijn advies de bemerking dat deze definitie onvolledig was en niet nauwkeurig afgebakend was, en dat ook niet bepaald was hoe de rechten en plichten geregeld werden in geval van medeëigendom. Deze bemerkingen van de Raad van State werden wellicht goed begrepen, maar verkeerd omgezet in het decreet.

Strikt genomen bestaat er momenteel geen rechtsgrond voor alle heffingen inzake leegstaande en/of verwaarloosde bedrijfsruimten die vorig jaar gevestigd zijn in hoofde van de volle eigenaars of titularissen van een afgesplitst zakelijk recht. Deze vergissing moet dus met terugwerkende kracht rechtgezet worden. Aangezien uit de historiek blijkt dat de decreetgever de bedoeling gehad heeft de volle eigenaars en de titularissen van een afgesplitst zakelijk recht te registreren en te belasten, kan een rechtzetting met terugwerkende kracht verantwoord worden op grond van de vaststelling dat het hier een materiële vergissing betreft.

Artikel 2 van het decreet van 19 april 1995 (de definities) werd integraal vervangen door artikel 77 van het decreet van 20 december 1996 houdende bepalingen tot begeleiding van de begroting 1997. Daarbij werd de verkeerde definitie van het begrip 'eigenaar' niet rechtgezet. Aangezien de huidige tekst van artikel 2 ingevolge het decreet van 20 december 1996 in werking is getreden met ingang vanaf 1 januari 1997, kan de rechtzetting van de vergissing slechts uitwerking hebben vanaf die datum".

L. 30.045/1

Te dien aanzien kan het volgende worden opgemerkt.

Uit de parlementaire voorbereiding van het decreet van 19 april 1995 blijkt nergens dat het toentertijd in de bedoeling van de decreetgever heeft gelegen ook de titularissen van een afgesplitst zakelijk recht te beschouwen als heffingsplichtige ten aanzien van de door artikel 15 van dat decreet ingevoerde heffing (1). In de memorie van toelichting van het ontwerp dat tot het decreet van 19 april 1995 zou leiden, werd integendeel als heffingsplichtig aangemerkt "degene die het volle dan wel een gedeeltelijk naakte eigendomsrecht kan laten gelden op het betrokken onroerend goed" (2).

-
- (1) Een in die zin luidende, in het voorontwerp voorkomende, definitie werd zelfs vervangen nadat de Raad van State, afdeling wetgeving, had gewezen op een aantal toepassingsmoeilijkheden die de definitie mogelijkerwijze met zich kon meebrengen. (Parl. St., Vl. R., 1993-94, nr. 591/1, 62-63).
- (2) (Ibid.; 9) Daaraan werd nog toegevoegd dat "indien derden rechten van welke aard dan ook (vruchtgebruik, huurcontract ...) kunnen uitoefenen op het betrokken onroerende goed en zij in de feiten verantwoordelijk zijn voor de leegstand en/of de verwaarlozing, de eigenaar nog steeds (kan) trachten hen via de burgerlijke procedure aansprakelijk te stellen om alzo het bedrag van de heffing te recupereren". De enige gebrekkige weergave van de bedoeling van de stellers van het ontwerp zou dan ook enkel kunnen bestaan in het gegeven dat de tekst van artikel 20, bij een - dan nog louter letterlijke - lezing ervan, de indruk zou kunnen wekken dat enkel de naakte eigenaars heffingsplichtig zijn.

L. 30.045/1

De in de memorie van toelichting ingeroepen verantwoording voor de retroactiviteit die erin bestaat dat een materiële vergissing moet worden rechtgezet, mist derhalve feitelijke grondslag.

Door de gemachtigde ambtenaar werd bovendien aangevoerd dat nu al in de praktijk de volle eigenaars en de titularissen van afgesplitste zakelijke rechten aan de heffing werden onderworpen, zodat de praktijk reeds conform de ontworpen bepaling is. Die praktijk druist evenwel in tegen de bestaande regelgeving en kan derhalve bezwaarlijk gelden als een afdoende verantwoording voor de ontworpen retroactiviteit.

De ingeroepen motieven vermogen derhalve de retroactieve inwerkingtreding van artikel 20 niet te verantwoorden en maken, a fortiori, geen uitzonderlijke omstandigheden uit die een ingrijpen in jurisdictionele procedures kunnen wettigen.

Conclusie moet derhalve zijn dat, behoudens indien vooralsnog een in het licht van de rechtspraak van het Arbitragehof aanvaardbare verantwoording voor de retroactieve inwerkingtreding van artikel 20 zou kunnen worden gegeven, dat artikel 20 slechts toegepast kan worden ten aanzien van voor het jaar 2000 verschuldigde heffingen.

2. De verwijzing naar het decreet van 20 december 1996 in de inleidende zin van artikel 20 van het ontwerp heeft betrekking op artikel 2, eerste lid, 9°, en niet op het decreet in zijn geheel. De inleidende bepaling moet in die zin worden herschikt.

Artikelen 21 tot 24

1. Het is een regel van goede wetgevingstechniek dat, wanneer wijzigingen worden aangebracht in verschillende onderdelen van eenzelfde artikel, die wijzigingen worden ondergebracht in één enkele wijzigende bepaling.

Toegepast op het voorliggende ontwerp, komt zulks erop neer dat de artikelen 21 tot 24, die alle wijzigingen aanbrengen in artikel 26 van het decreet van 19 april 1995, in één enkel artikel dienen te worden samengebracht (1).

2. Het verdient aanbeveling in artikel 26, § 1, van het decreet van 19 april 1995 uitdrukkelijk te bepalen dat de aanslag moet worden betekend in de loop van het jaar dat volgt op het jaar waarop de heffing betrekking heeft. Na de voorgenomen wijziging van dat artikel zou zulks immers nog slechts onrechtstreeks voortvloeien uit artikel 15, § 1, derde volzin, van dat decreet.

Hoofdstuk X. - Onroerende voorheffingArtikel 26

In de inleidende zin van artikel 26 moet worden geschreven : "... , wordt artikel 257, § 1, 1°, van het

(1) Waarbij niet uit het oog mag worden verloren dat melding moet worden gemaakt van de decreten waardoor dat artikel wordt gewijzigd.

L. 30.045/1

Wetboek van de Inkomstenbelastingen 1992, vervangen bij het decreet van 9 juni 1998, vervangen als volgt :".

Artikel 27

1. In de inleidende zin van artikel 27 dient men het woord "wordt" te vervangen door het woord "worden".

2. De manier waarop artikel 27 van het ontwerp sommige bepalingen van titel VII van het Wetboek van de Inkomstenbelastingen 1992 beoogt te wijzigen, is niet duidelijk en is derhalve niet bevorderlijk voor de rechtszekerheid. Teneinde dit te verhelpen, dienen telkens de specifieke artikelen van het voornoemde wetboek, waarin de wijzigingen worden aangebracht, uitdrukkelijk te worden vermeld (1). Daarbij kunnen dan, in voorkomend geval, wijzigingen die gemeenschappelijk zijn voor verschillende artikelen van het voornoemde wetboek, in één enkele wijzigingsbepaling worden ingeschreven.

(1) Dat is bijvoorbeeld gebeurd in de artikelen 8 tot 27 van het decreet van 9 juni 1998 houdende bepalingen tot wijziging van het Wetboek van de inkomstenbelastingen voor wat betreft de onroerende voorheffing, waarvan artikel 29 van het ontwerp de opheffing beoogt.

L. 30.045/1

Artikel 28

1. De memorie van toelichting doet ervan blijken dat aan artikel 28 van het ontwerp de bedoeling ten grondslag ligt de Vlaamse regering te machtigen om wijzigingen in de benamingen, bedoeld in artikel 27 van het ontwerp, door te voeren wanneer op federaal niveau die benamingen in het Wetboek van de Inkomstenbelastingen 1992 worden gewijzigd. De bedoeling bestaat er met andere woorden in dat de Vlaamse regering in dat geval de betrokken benamingen in overeenstemming brengt met de door de federale wetgever in het voornoemde Wetboek aangebrachte wijzigingen.

Teneinde over deze bedoeling geen twijfel te laten bestaan, wordt in het eerste lid van artikel 28 van het ontwerp beter geschreven :

"..., zoals bedoeld in artikel 27 van dit decreet (1), in overeenstemming te brengen met de wijziging van die benamingen, functies en graden in het Wetboek van de Inkomstenbelastingen 1992".

2. Ter wille van de rechtszekerheid wordt in het tweede lid van artikel 28 best een termijn vermeld

(1) Rekening houdend met de opmerking die onder punt 2 bij artikel 27 van het ontwerp is gemaakt, zal de verwijzing naar dat laatste artikel in voorkomend geval moeten worden vervangen door een verwijzing naar de toe te voegen wijzigingsbepalingen van de uitdrukkelijk te vermelden artikelen van het Wetboek van de Inkomstenbelastingen 1992.

L. 30.045/1

waarbinnen de bekrachtiging van de betrokken besluiten dient plaats te vinden, opdat deze hun gelding zouden kunnen behouden.

Hoofdstuk XI. - Investeringsfonds

Artikel 30

1. Artikel 30 van het ontwerp beoogt de Vlaamse regering te machtigen om, voor bepaalde jaren, subsidies te verstrekken voor de toeristische uitrusting van bepaalde gebieden en regio's.

Het artikel omschrijft de bestemming van deze subsidies en de algemene doelstelling van de subsidiëring. De decreetgever zou niettemin de criteria moeten aangeven die de Vlaamse regering bij de verdeling van de subsidies in acht dient te nemen.

2. In de inleidende zin van artikel 30 moet het opschrift van het decreet van 20 maart 1991 op een correcte wijze worden aangehaald. Men schrijve derhalve "... door of op initiatief van de provincies, ...".

Hoofdstuk XII. - Kustactieplan

Artikel 31

1. Artikel 31 van het ontwerp strekt tot het vervangen van artikel 39 van het decreet van 22 december 1999 houdende

L. 30.045/1

bepalingen tot begeleiding van de begroting 2000. Dit laatste artikel is evenwel een wijzigingsbepaling van artikel 63, § 4, van het decreet van 19 december 1998 houdende bepalingen tot begeleiding van de begroting 1999.

De rechtszekerheid zou ermee zijn gebaat indien artikel 31 van het ontwerp zou worden omgewerkt tot een autonome bepaling en indien, in aansluiting daarop, artikel 63, § 4, van het voornoemde decreet van 19 december 1998 zou worden opgeheven.

2. De verwijzing naar het koninklijk besluit van "17 februari 1967", in het laatste lid van de ontworpen bepaling, is niet correct. Er dient te worden geschreven "... van het koninklijk besluit van 14 februari 1967 tot vaststelling van de toekenningsvoorwaarden van de subsidies, door de Staat verleend voor de ontwikkeling van de toeristische uitrusting, ...".

3. De verwijzing naar het decreet van 29 mei 1984, in het laatste lid van de ontworpen bepaling, is zonder voorwerp, aangezien dat decreet reeds met ingang van 1 november 1998 is opgeheven bij artikel 45, 1°, van het decreet van 7 juli 1998 betreffende de openbare instelling Toerisme Vlaanderen en de Hoge Raad voor het Toerisme.

4. Wat de verwijzing naar het decreet van 7 juli 1998 betreft, in het laatste lid van de ontworpen bepaling, valt

L. 30.045/1

niet goed in te zien waarop precies de bevoegdheid van de Vlaamse regering om van dat decreet af te wijken, betrekking heeft. Wil de delegatie van bevoegdheid aan de Vlaamse regering op dat punt toelaatbaar kunnen worden geacht, dan zou in de ontworpen bepaling moeten worden gepreciseerd van welke onderdelen van het decreet van 7 juli 1998 de Vlaamse regering zal kunnen afwijken.

Hoofdstuk XIII. - Monumenten en landschappen

Artikel 32

Artikel 10 van het decreet van 3 februari 1998 houdende vaststelling van het wapen van privé-personen en instellingen, bepaalt dat de Vlaamse regering, nadat zij de Vlaamse Heraldische Raad heeft geraadpleegd, burgerlijke wapens, die geregistreerd werden door het Heraldisch College van de Vlaamse Vereniging voor Familiekunde, op individuele aanvraag van de belanghebbende privé-personen kan erkennen binnen twee jaar na de inwerkingtreding van dat decreet, op voorwaarde dat ze overeenstemmen met de bepalingen van hetzelfde decreet.

Het decreet van 3 februari 1998 werd bekendgemaakt in het Belgisch Staatsblad van 21 maart 1998 en trad in werking op 31 maart 1998. De vervalltermijn van twee jaar na de inwerkingtreding van het decreet, bedoeld in het genoemde artikel 10, is derhalve verstreken. Deze vervalltermijn

L. 30.045/1

wordt door de ontworpen bepaling met terugwerkende kracht verlengd (1).

Het verdient aanbeveling om de ontworpen wijziging te incorporeren in artikel 10 van het decreet van 3 februari 1998, gelet op het belang van die wijziging voor de rechts-onderhorige. Daartoe volstaat het om het woord "twee" te vervangen door het woord "drie" en deze wijzigingsbepaling te laten terugwerken tot 31 maart 1998.

Hoofdstuk XVI. - Industrieel wetenschappelijk onderzoek in Vlaanderen (FIOV)

Artikel 37

Rekening houdend met de regeling die nu reeds is vervat in de artikelen 18 en 19 van het decreet van 18 mei 1999 betreffende het voeren van een beleid ter aanmoediging van de technologische innovatie (2), zou het naar het zeggen van de gemachtigde van de regering niet de bedoeling zijn artikel 37 in het ontwerp te handhaven.

-
- (1) Voor die terugwerkende kracht wordt in de memorie van toelichting een afdoende verantwoording geboden.
- (2) De datum van inwerkingtreding van de betrokken bepalingen dient door de Vlaamse regering te worden vastgesteld met toepassing van artikel 21 van het decreet van 18 mei 1999.

L. 30.045/1

Ingeval artikel 37 uit het ontwerp wordt weggelaten, zal ook de redactie van artikel 41 van het ontwerp moeten worden aangepast.

Hoofdstuk XVIII. - DAB Loodsweren

Artikel 39

In artikel 39 wordt een "Dienst met afzonderlijk beheer Loodswezen" opgericht, met toepassing van artikel 140 van de wetten op de Rijkscomptabiliteit, gecoördineerd op 17 juli 1991 (1).

Krachtens het eerste lid, eerste volzin, van het genoemde artikel 140 dient de Vlaamse regering, wat betreft de van haar afhangende diensten met afzonderlijk beheer, op de voordracht van de ministers onder wie die diensten ressorteren en van de minister die de financiën onder zijn bevoegdheid heeft, bepalingen vast te stellen, waarvan het onderwerp wordt bepaald in artikel 140, tweede lid, van de gecoördineerde wetten op de Rijkscomptabiliteit. Het staat niet aan de decreetgever zulks te herhalen : de opsomming in artikel 39, § 5, van de door de Vlaamse regering te regelen aangelegenheden is niet enkel overbodig, maar kan tevens

(1) De wettelijke bepalingen inzake de Rijkscomptabiliteit zijn, op grond van artikel 71, § 1, van de bijzondere wet van 16 januari 1989 betreffende de financiering van de Gemeenschappen en de Gewesten, van overeenkomstige toepassing op de Gemeenschappen en de Gewesten tot de inwerkingtreding van de wet als bedoeld bij artikel 50, § 2, van de voornoemde bijzondere wet.

L. 30.045/1

verwarring stichten omtrent de aard en de rechtskracht van artikel 140, tweede lid, van de gecoördineerde wetten op de Rijkscomptabiliteit.

Hoofdstuk XIX. - Vlaams omroeporkest en koor

Artikel 40

Klaarblijkelijk houdt de ontworpen regeling een afwijking in van de wetten op de Rijkscomptabiliteit, gecoördineerd op 17 juli 1991 (niet : 1999). Een dergelijke afwijking is bezwaarlijk in overeenstemming te brengen met de overgangsbepaling van artikel 71, § 1, van de bijzondere wet van 16 januari 1989 betreffende de financiering van de Gemeenschappen en de Gewesten.

Wel kan de decreetgever ter overweging worden gegeven om zich bij het tot stand brengen van de ontworpen regeling te steunen op het bepaalde in artikel 10 van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 tot hervorming der instellingen. Opdat evenwel van die bepaling toepassing zou kunnen worden gemaakt, dient te zijn voldaan aan de voorwaarden die voor de toepassing van artikel 10 van de

L. 30.045/1

bijzondere wet van 8 augustus 1980 worden vereist (1). Indien dat het geval is, wordt zulks bij voorkeur in de memorie van toelichting verduidelijkt.

Hoofdstuk XX. - Slotbepalingen

Artikelen 41 en 42

1. De artikelen 41 en 42 regelen de inwerkingtreding van de ontworpen regeling. Zij dienen derhalve in één enkel artikel te worden samengebracht, waarin eerst de principiële datum van inwerkingtreding van het ontworpen decreet wordt vermeld, en pas daarna - met verwijzing naar de desbetreffende artikelen - de specifieke data van inwerkingtreding.

2. Voorts moet worden opgemerkt dat, wanneer een bepaling met terugwerkende kracht in werking treedt, moet worden geschreven "treedt in werking met ingang van ..." in plaats van "treedt in werking op ...".

(1) De desbetreffende decretale bepalingen moeten noodzakelijk zijn voor de uitoefening van een aan de gemeenschappen of de gewesten toegekende bevoegdheid; de aangelegenheid die in beginsel tot de bevoegdheid van de federale overheid behoort, moet zich tot een gedifferentieerde regeling lenen; de weerslag op die tot de bevoegdheid van de federale overheid behorende aangelegenheid, moet marginaal zijn.

L. 30.045/1

3. Met betrekking tot de datum van inwerkingtreding van artikel 20 kan worden verwezen naar de bij dat artikel gemaakte opmerking.

4. Aangezien artikel 37 uit het ontwerp dient te worden weggelaten, moet ook de bepaling betreffende de inwerkingtreding van dat artikel uit artikel 41 worden weggelaten.

L. 30.045/1

De kamer was samengesteld uit

de Heren	A. BEIRLAEN,	kamervoorzitter,
	M. VAN DAMME,	staatsraden,
	J. SMETS,	
Mevrouw	A. BECKERS,	griffier.

De verslagen werden uitgebracht door de HH. P. DEPUYDT, eerste auditeur, G. VAN HAEGENDOREN, auditeur, J. VAN NIEUWENHOVE en W. PAS, adjunct-auditeurs. De nota's van het Coördinatiebureau werden opgesteld en toegelicht door de H. T. DE WAELE en Mevr. STERCK, adjunct-referendarissen.

DE GRIFFIER,

DE VOORZITTER,

A. BECKERS

A. BEIRLAEN

ONTWERP VAN DECREET

ONTWERP VAN DECREET

DE VLAAMSE REGERING,

Op gezamenlijk voorstel van de leden van de Vlaamse regering ;

Na beraadslaging,

BESLUIT :

De minister-president van de Vlaamse regering en de Vlaamse minister van Financiën, Begroting, Buitenlands Beleid en Europese Aangelegenheden is ermee belast, in naam van de Vlaamse regering bij het Vlaams Parlement het ontwerp van decreet in te dienen, waarvan de tekst volgt :

HOOFDSTUK I

Algemeen

Artikel 1

Dit decreet regelt een gemeenschaps- en gewest-aangelegenheid.

HOOFDSTUK II

Onderwijs

AFDELING I

Hogescholen

Artikel 2

In artikel 178 van het decreet van 13 juli 1994 betreffende de hogescholen in de Vlaamse Gemeenschap, gewijzigd bij de decreten van 19 december 1998 en 22 december 1999, worden de volgende wijzigingen aangebracht :

1° in § 1 worden de woorden "2000 gelijk aan 19.777,8 miljoen frank" vervangen door de

woorden "2000 gelijk aan 19.582,9 miljoen frank";

2° er wordt een § 3 toegevoegd, die luidt als volgt :

"§ 3. Het bedrag, bedoeld in § 1, wordt vermeerderd als volgt : " in 2000 met 359 miljoen, in 2001 met 462 miljoen, in 2002 met 704 miljoen, in 2003 met 627 miljoen, in 2004 met 550 miljoen, in 2005 met 478 miljoen, in 2006 met 407 miljoen. ".

Artikel 3

In artikel 184 van hetzelfde decreet worden de volgende wijzigingen aangebracht :

1° in § 1 worden de woorden "L/99" vervangen door de woorden "L00" en de woorden "C99" vervangen door de woorden "C00" ;

2° in § 1 en § 2 wordt het jaartal "1999" vervangen door het jaartal "2000".

AFDELING II

Projecten Hoger Kunstonderwijs

Artikel 4

Artikel 340ter, § 1, van het decreet van 13 juli 1994 betreffende de hogescholen in de Vlaamse Gemeenschap, ingevoegd bij decreet van 8 juli 1996 en vervangen bij decreet van 22 december 1999, wordt vervangen door wat volgt :

"§ 1. De Vlaamse regering draagt jaarlijks bij in de financiering van uitzonderlijke projecten in het kader van het hoger kunstonderwijs.

Het totale bedrag van deze bijdragen wordt vastgesteld op 45,0 miljoen frank voor het begrotingsjaar 2000. Voor het begrotingsjaar 2001 wordt het totale bedrag van deze bijdragen vastgesteld op 35,0 miljoen frank. Dit bedrag wordt vanaf 2002 jaarlijks op de volgende wijze aangepast :

$0,8 \times (L_n/L01) + 0,2 \times (C_n/C01)$;

waarbij :

- L_n/L_{01} gelijk is aan de verhouding tussen de geraamde index van de eenheidsloonkosten op het einde van het betrokken begrotingsjaar en de index van de eenheidsloonkosten op het einde van het begrotingsjaar 2001 ;
- C_n/C_{01} gelijk is aan de verhouding tussen de geraamde index van de consumptieprijzen op het einde van het betrokken begrotingsjaar en de index van de consumptieprijzen op het einde van het begrotingsjaar 2001."

Artikel 5

Artikel 340septies van het decreet van 13 juli 1994 betreffende de hogescholen in de Vlaamse Gemeenschap, ingevoegd bij decreet van 22 december 1999, wordt vervangen door wat volgt :

"De Vlaamse regering kan bijdragen in de financiering van de organisatie van de laureaatvorming, in de vorm van een jaarlijkse toelage. Het totale bedrag van de toelage wordt vastgesteld op 54,9 miljoen frank. Dit bedrag wordt vanaf 2001 jaarlijks op de volgende wijze aangepast :

$0,8 \times (L_n/L_{00}) + 0,2 \times (C_n/C_{00})$ waarbij :

1. L_n/L_{00} gelijk is aan de verhouding tussen de geraamde index van de eenheidsloonkosten op het einde van het betrokken begrotingsjaar en de index van de eenheidsloonkosten op het einde van het begrotingsjaar 2000 ;
2. C_n/C_{00} gelijk is aan de verhouding tussen de geraamde index van de consumptieprijzen op het einde van het betrokken begrotingsjaar en de index van de consumptieprijzen op het einde van het begrotingsjaar 2000."

AFDELING III

Hogere Zeevaartschool

Artikel 6

Aan artikel 30 van het decreet van 9 juni 1998 betreffende de Hogere Zeevaartschool wordt een tweede lid toegevoegd, dat luidt als volgt :

"Voor het begrotingsjaar 2000 wordt het bedrag van de dotatie eenmalig verminderd tot 47,9 mil-

joen frank. Vanaf het begrotingsjaar 2001 wordt het bedrag van de dotatie opnieuw berekend overeenkomstig de berekeningswijze, vermeld in het eerste lid van dit artikel."

AFDELING IV

Universiteiten

Artikel 7 In artikel 130, § 6, van het decreet van 12 juni 1991 betreffende de universiteiten in de Vlaamse Gemeenschap, gewijzigd bij decreet van 22 december 1999 wordt in punt 4 het basisbedrag "626,0" vervangen door het basisbedrag "627,3".

HOOFDSTUK III.

Successierechten

Artikel 8

In artikel 48 van het Wetboek van Successierechten, vervangen bij decreet van 15 april 1997 en gewijzigd bij decreet van 15 juli 1997, wordt het vijfde lid vervangen door wat volgt :

"Voor de toepassing van dit artikel wordt onder samenwonenden verstaan :

1° de persoon, die op de dag van het openvallen van de nalatenschap, overeenkomstig de bepalingen van boek III, titel Vbis van het Burgerlijk Wetboek, met de erflater wettelijk samenwoont ;

of

2° de persoon of personen die op de dag van het openvallen van de nalatenschap, tenminste drie jaar ononderbroken met de erflater samenwonen en er een gemeenschappelijke huishouding mee voeren. Deze voorwaarden wordt geacht ook vervuld te zijn indien het samenwonen en het voeren van een gemeenschappelijke huishouding met de erflater, aansluitend op de bedoelde periode van 3 jaar tot op de dag van het overlijden, ingevolge overmacht onmogelijk is geworden. Een uittreksel uit het bevolkingsregister houdt een weerlegbaar vermoeden in van ononderbroken samenwoning en van het voeren van een gemeenschappelijke huishouding."

HOOFDSTUK IV

Sociaal Impulsfonds (SIF)

Artikel 9

Artikel 5 van het decreet van 14 mei 1996 tot vaststelling van de regelen inzake de werking en de verdeling van het Sociaal Impulsfonds, gewijzigd bij decreet van 19 december 1998, wordt vervangen door wat volgt :

"Artikel 5

Jaarlijks wordt in programma 53.2 van de begroting van de Vlaamse Gemeenschap een vastleggingskrediet ingeschreven ten bedrage van maximaal 20.000.000 frank voor vorming, begeleiding, informatie en sensibilisering.

Het op het einde van het begrotingsjaar niet-vastgelegde deel van dit vastleggingskrediet wordt bij het in artikel 3, § 2, bedoelde vastleggingskrediet van het Sociaal Impulsfonds van het volgende begrotingsjaar gevoegd en verdeeld over de gemeenten overeenkomstig de bepalingen van artikel 6. "

Artikel 10

Artikel 6. § 1, inleidende zin, van hetzelfde decreet wordt vervangen door wat volgt :

"Het bedrag van het vastleggingskrediet, vermindert met de in artikel 4 bedoelde voorafname en voor wat de begroting 2000 betreft met een voorafname van 2.786.211 frank voor de gemeente Izegem die toegevoegd wordt aan de trekkingsrechten 2000 voor deze gemeente, wordt verdeeld op basis van de volgende verdeelsleutels en de ernaast vermelde maatstaven van sociale achterstelling :".

HOOFDSTUK V

Oppervlaktewateren

Artikel 11

Aan artikel 32quater, § 1, van de wet van 26 maart 1971 op de bescherming van de oppervlaktewateren tegen verontreiniging, ingevoegd bij het decreet van 13 juli 1988 en gewijzigd bij het decreet

van 12 december 1990, wordt een 7° toegevoegd, dat luidt als volgt :

"7° de uitvoering van de toezichtsprogramma's op de kwaliteit van het strandwater en van het water van zwem- en recreatievijvers, evenals het analyseren of laten analyseren van de zwembadwaters en van de putwaters. "

HOOFDSTUK VI

Verenigingen voor Volksontwikkelingswerk

AFDELING I

Verenigingen

Artikel 12

Aan het decreet van 19 april 1995 houdende een subsidieregeling voor verenigingen voor volksontwikkelingswerk gewijzigd bij decreten van 20 december 1996 en 19 december 1997, wordt een artikel 46 toegevoegd dat luidt als volgt :

"Artikel 46

§ 1. De artikelen 27, 38, 2°, 39 § 3 en 44 worden opgeheven.

§ 2. Indien het subsidiebedrag dat voor het werkjaar 1999 wordt toegekend lager is dan het subsidiebedrag voor het werkjaar 1998, wordt ten laste van de begroting 2000 eenmalig een bijzondere subsidie toegekend die gelijk is aan het verschil tussen de subsidiebedragen van beide voornoemde werkjaren.

De subsidie vanaf het werkjaar 2000 bedraagt voor elke vereniging maximaal het hoogste subsidiebedrag van de werkjaren 1998 of 1999.

Voor verenigingen die op 1 januari 2000 van een voorlopige erkenning overgaan naar een definitieve erkenning, en voor de landelijke migrantenverenigingen waarvan de erkenningsprocedure afgerond is, wordt de subsidie die voor het werkjaar 2000 en voor de volgende werkjaren toegekend zal worden, vastgesteld volgens de geldende decretale regels.

De artikelen 16, § 3, en 20 blijven van toepassing op de in dit artikel vermelde jaarlijkse subsidie.

§ 3. Het voor de uitvoering van artikel 35, § 1, beschikbare krediet is ieder jaar hoogstens gelijk aan het bestede krediet ten laste van de begroting 1999.

De uitbetaling van de subsidies in toepassing van artikel 35, § 1 gebeurt binnen de grenzen van deze begrotingskredieten."

AFDELING II

Koepels

Artikel 13

Artikel 3, punt 6 van het decreet van 2 januari 1976 tot erkenning en subsidiëring van de Nederlandstalige koepelorganisaties voor beleidsvoorbereidend overleg in de sector van het sociaal-cultureel werk voor volwassenen, zoals gewijzigd, wordt opgeheven.

Artikel 14

Artikel 6, § 3, punt 4, van hetzelfde decreet, ingevoegd bij het decreet van 25 juni 1992, wordt vervangen door wat volgt :

"4. In afwijking van punt 1 van deze paragraaf worden vervangingen van personeelsleden niet meer voor subsidiëring in aanmerking genomen."

HOOFDSTUK VII

BLOSO

Artikel 15

Het Commissariaat-generaal voor de Bevordering van de Lichamelijke Opvoeding, de Sport en de Openlucht recreatie wordt gemachtigd toe te treden tot de vzw Sportmuseum Vlaanderen.

HOOFDSTUK VIII

Subsidies aan scheppende kunstenaars

Artikel 16

In toepassing van hetgeen bepaald in artikel 55, tweede lid van de gecoördineerde wetten op de Rijkscomptabiliteit, gecoördineerd op 17 juli 1991, voor wat de subsidies aan scheppende kunstenaars betreft, toegekend ter ondersteuning van hun kunstactiviteit op basis van de in hun werk aanwezige artistieke kwaliteit, wordt aan de toelagetrekkers vrijstelling verleend van de verplichting om een financiële verantwoording te verstrekken voor de aanwending van de ontvangen bedragen. Het volstaat dat de scheppende kunstenaars een inhoudelijk verslag indienen.

HOOFDSTUK IX

Leegstand

Artikel 17

In artikel 26 van het decreet van 19 april 1995 houdende maatregelen ter bestrijding en voorkoming van leegstand en verwaarlozing van bedrijfsruimten, gewijzigd bij het decreet van 20 december 1996, worden de volgende wijzigingen aangebracht :

1° in § 1 worden de woorden "voor 1 juni" geschrapt ;

2° § 3 wordt vervangen door wat volgt :

"§ 3. Behoudens in geval van overmacht, brengen de verschuldigde sommen bij wanbetaling vanaf het einde van de tweede maand die volgt op de datum van toezending van het aanslagbiljet voor de duur van het verwijl een intrest op die is vastgesteld op 0,5 percent per kalendermaand. De Vlaamse regering kan, wanneer zulks ingevolge de op de geldmarkt toegepaste rentevoeten verantwoord is, dit tarief aanpassen." ;

3° § 6 wordt vervangen door wat volgt :

"§ 6. Wanneer overeenkomstig § 4 een bezwaarschrift wordt ingediend dan bezorgt de daartoe door de Vlaamse regering aangewezen ambte-

naar van het ministerie van de Vlaamse Gemeenschap onverwijld bij aangetekend schrijven een ontvangstmelding van het bezwaarschrift. Dezelfde ambtenaar kan bij de heffingsplichtige alle onderzoeken verrichten en de heffingsplichtige verzoeken alle stukken voor te leggen of te verstrekken die nuttig kunnen zijn om over het bezwaarschrift te beslissen. Deze beslissing wordt per aangetekend schrijven aan de heffingsplichtige ter kennis gebracht en zij vermeldt de wijze waarop tegen deze beslissing in rechte kan getreden worden." ;

4° aan § 7 wordt een tweede lid toegevoegd, dat luidt als volgt :

"Bij de terugbetaling van ten onrechte geïnde gelden wordt een moratoriumintrest toegekend tegen een rentevoet van 0,5 percent per kalendermaand vanaf de eerste dag van de maand die volgt op de datum van betaling en tot de laatste dag van de maand die voorafgaat aan de terugbetaling. De Vlaamse regering kan, wanneer zulks ingevolge de op de geldmarkt toegepaste rentevoeten verantwoord is, dit tarief aanpassen.".

Artikel 18

In artikel 39 van het decreet van 22 december 1995 houdende bepalingen tot begeleiding van de begroting 1996 wordt § 2, gewijzigd bij decreten van 8 juli 1996 en 7 juli 1998 vervangen door wat volgt :

"§ 2. De belastingplichtige kan binnen dertig kalenderdagen na de verzending van de aanslag met een gemotiveerd verzoekschrift in beroep gaan bij de Vlaamse regering. Dit verzoekschrift moet op straffe van verval, binnen een maand na de datum van verzending van de aanslag, bij aangetekende brief worden ingediend. De belastingplichtige voegt bij het verzoekschrift de nodige bewijskrachtige stukken om zijn bezwaren te staven. Aan de belastingplichtige wordt onverwijld bij aangetekend schrijven een ontvangstmelding van het beroep bezorgd. De Vlaamse regering kan bij de belastingplichtige alle onderzoeken verrichten en hem verzoeken alle stukken voor te leggen of te verstrekken die nuttig kunnen zijn om over het beroep te beslissen.

De beslissing over het beroep wordt per aangetekend schrijven aan de belastingplichtige ter kennis

gebracht en zij vermeldt de wijze waarop tegen deze beslissing in rechte kan getreden worden.

Wordt het beroep ingewilligd, dan beslist de Vlaamse regering of de heffing geheel of gedeeltelijk moet betaald worden, dan wel of het gebouw en/of de woning wordt geschrapt van de lijst. De beslissing kan gesteund zijn op bewezen overmacht.

Bij de terugbetaling van ten onrechte geïnde gelden wordt een moratoriumintrest toegekend tegen een rentevoet van 0,5 percent per kalendermaand vanaf de eerste dag van de maand die volgt op de datum van betaling en tot de laatste dag van de maand die voorafgaat aan de datum van terugbetaling. De Vlaamse regering kan, wanneer zulks ingevolge de op de geldmarkt toegepaste rentevoeten verantwoord is, dit tarief aanpassen.".

HOOFDSTUK X

Onroerende voorheffing

Artikel 19

Wat het Vlaams Gewest betreft, wordt in artikel 257, § 1, 1°, van het Wetboek van de Inkomstenbelastingen 1992, vervangen bij decreet van 9 juni 1998, vervangen door wat volgt :

"1° een vermindering van een vierde van de onroerende voorheffing voor de woning, waar de belastingplichtige volgens het bevolkingsregister zijn hoofdverblijfplaats heeft, wanneer het kadastraal inkomen van zijn in het Vlaams Gewest gelegen gezamenlijke onroerende goederen niet meer bedraagt dan 30.000 frank ;".

Artikel 20

In Titel VII van het Wetboek van de Inkomstenbelastingen 1992, worden wat de onroerende voorheffing in het Vlaams Gewest betreft, de volgende wijzigingen aangebracht :

1° de woorden "directeur-generaal der belastingen", "directeur der belastingen", "directeur van de belastingen", "directeur der directe belastingen", "bevoegde directeur der belastingen", "directeur", "gewestelijke directeur der directe belastingen", "bevoegde gewestelijke directeur der directe belastingen", "gewestelijke

directeur", "ambtenaar van een fiscaal bestuur" en "ontvanger der belastingen" worden vervangen door de woorden "ambtenaar daartoe door de Vlaamse regering gemachtigd" ;

- 2° de woorden "ambtenaar van het ministerie van Financiën, met een hogere graad dan degene die de feiten geconstateerd heeft, doch op zijn minst met de graad van inspecteur" worden vervangen door de woorden "ambtenaar daartoe door de Vlaamse regering gemachtigd, met een hogere graad dan degene die de feiten geconstateerd heeft" ;
- 3° de woorden "een ambtenaar van de administratie der directe belastingen, met een hogere graad dan controleur" worden vervangen door de woorden "elke ambtenaar daartoe door de Vlaamse regering gemachtigd" ;
- 4° de woorden "ambtenaren van de administratie der directe belastingen", "ambtenaren van de belastingbesturen van het ministerie van Financiën die daartoe behoorlijk gemachtigd zijn" en "directeurs der belastingen" worden vervangen door de woorden "ambtenaren daartoe door de Vlaamse regering gemachtigd" ;
- 5° de woorden "de door de gewestelijke directeur gemachtigde ambtenaar" worden vervangen door de woorden "de ambtenaar daartoe door de Vlaamse regering gemachtigd of de door hem gedelegeerde ambtenaar" ;
- 6° de woorden "administratie der directe belastingen" en "het ministerie van Financiën" worden vervangen door de woorden "het ministerie van de Vlaamse Gemeenschap" ;
- 7° de woorden "de Openbare Schatkist", "de Schatkist" en "de Staat" worden vervangen door de woorden "het Vlaamse Gewest" ;
- 8° de woorden "de minister van Financiën" worden vervangen door de woorden "de Vlaamse regering".

Artikel 21

De Vlaamse regering is ertoe gemachtigd de benamingen van de federale administraties, de functies en de graden van bepaalde ambtenaren, zoals bedoeld in artikel 20, in overeenstemming te brengen

met de wijziging van die benamingen, functies en graden in het Wetboek van de Inkomstenbelastingen 1992.

De krachtens het eerste lid genomen besluiten van de Vlaamse regering worden bekrachtigd door het Vlaams Parlement.

Artikel 22

De artikelen 8 tot en met 27 van het decreet van 9 juni 1998 houdende bepalingen tot wijziging van het Wetboek van Inkomstenbelastingen, voor wat de onroerende voorheffing betreft, worden opgeheven.

HOOFDSTUK XI

Investeringsfonds

Artikel 23

De Vlaamse regering wordt ertoe gemachtigd om voor de jaren 2000 tot en met 2004, in cumulatie met de subsidiëring voorzien bij toepassing van het decreet van 20 maart 1991 betreffende het Investeringsfonds ter verdeling van de subsidies voor bepaalde onroerende investeringen die in de Vlaamse Gemeenschap en het Vlaamse Gewest door of op initiatief van de provincies, de gemeenten of de Vlaamse Gemeenschapscommissie worden gedaan, subsidies te verstrekken voor de toeristische uitrusting van :

- 1) de Vlaamse kust ;
- 2) de regio's die door de Europese Commissie werden erkend in het kader van het nieuwe doelstelling 2 programma ;
- 3) de gebieden die genieten van de overgangsmaatregel genaamd "phasing out" ;
- 4) de gebieden die in het kader van de Communautaire initiatieven werden erkend als Interreg III, Leader + en Urban.

HOOFDSTUK XII

Kustactieplan

Artikel 24

Artikel 39 van het decreet van 22 december 1999 houdende bepalingen tot begeleiding van de begroting 2000, wordt vervangen door wat volgt :

"Binnen de perken van de goedgekeurde kredieten kunnen ten laste van de begrotingen van de jaren 2000 tot en met 2004 subsidies worden toegekend aan projecten die het toeristisch imago en de waarde van de kust bevorderen.

Aan deze projecten dienen volgende doelstellingen ten grondslag te liggen :

- 1° de projecten dienen in hoofdzaak gericht te zijn op het geheel van de kust of minstens op grote delen van de kust ; projecten inzake individuele attractiepunten of gebieden komen alleen in aanmerking indien deze structuurbepalend zijn voor de kust ;
- 2° de projecten dienen bij voorkeur gericht te zijn op een opwaardering van het algemeen imago en de aantrekkelijkheid van de kust en van zijn specifieke kenmerken ;
- 3° de projecten dragen bij tot een herpositionering van de kust als toeristische bestemming ;
- 4° de projecten kunnen zowel op relatief korte termijn zichtbaar zijn en een directe invloed hebben op het imago en de waarde van de kust als zich situeren op middellange termijn.

De Vlaamse regering bepaalt de selectiecriteria om de projecten te selecteren en de beschikbare middelen te verdelen, de wijze waarop de rechthebbenden worden aangeduid en waarop de subsidies worden verdeeld evenals de voorwaarden inzake toekenning en uitbetaling ervan. De Vlaamse regering kan daarbij afwijken van het koninklijk besluit van 14 februari 1967 tot vaststelling van de toekenningsvoorwaarden van de subsidies door de Staat verleend voor de ontwikkeling van de toeristische uitrusting en het decreet van 7 juli 1998 betreffende de openbare instelling Toerisme Vlaanderen en de Vlaamse Raad voor het Toerisme."

HOOFDSTUK XIII

Monumenten en Landschappen

Artikel 25

In artikel 10 van het decreet van 3 februari 1998 houdende vaststelling van het wapen van privé personen en instellingen, wordt het woord "twee" vervangen door "drie".

Artikel 26

In afwijking van de wet van 31 mei 1923 betreffende de vervreemding van onroerende domeingoeederen en van toepassing verklaard op het Vlaamse Gewest bij het decreet van 20 december 1989 houdende bepalingen tot begeleiding van de begroting 1990, kan de Vlaamse regering de bij koninklijk besluit van 26 februari 1980 als monument beschermde kapel van Onze-Lieve-Vrouw-van-Steenbergen te Oud-Heverlee, Bomendreef + 1, sectie D, nr. 81A, kapel 1 a 2 ca. onderhands vererfpachten aan de Stichting Vlaams Erfgoed voor een jaarlijkse canon van 1000 frank.

Artikel 27

In het besluit van de Vlaamse regering van 29 september 1994 tot het instellen van een onderhoudspremie voor beschermde monumenten wordt § 2 van artikel 10 geschrapt met ingang van 1 januari 1997.

HOOFDSTUK XIV

Provinciefonds

Artikel 28

Artikel 26 van het decreet van 19 december 1998 houdende bepalingen tot begeleiding van de begroting 1999, wordt opgeheven.

HOOFDSTUK XV

Gewestwaarborg

Artikel 29

De Vlaamse regering wordt ertoe gemachtigd de waarborg van het Vlaamse Gewest te hechten aan de geconsolideerde schuld van de stad Antwerpen. De gewaarborgde lening mag een bedrag van 49,569 miljard BEF niet overschrijden.

In afwijking van artikel 8 van het decreet van 16 december 1997 houdende bepaling inzake kas-, schuld- en waarborgbeheer van de Vlaamse Gemeenschap is voor hogervermelde waarborg van het Gewest geen waarborgpremie verschuldigd.

HOOFDSTUK XVI

DAB Loodswezen

Artikel 30

§ 1. Er wordt een Dienst met Afzonderlijk Beheer Loodswezen opgericht, zoals bedoeld in artikel 140 van het koninklijk besluit van 17 juli 1991 houdende de coördinatie van de wetten op de Rijkscompabiliteit.

§ 2. De DAB Loodswezen wordt belast met het loodsen en beloodsen van zeeschepen evenals het verstrekken van hiermee gepaard gaande diensten en adviezen.

§ 3. De Dienst beschikt voor de uitvoering van haar activiteiten over haar eigen inkomsten uit de in § 2 opgesomde activiteiten en indien noodzakelijk over een jaarlijkse dotatie voorzien in het decreet houdende de algemene uitgavenbegroting van de Vlaamse Gemeenschap. De Vlaamse Gemeenschap stelt de nodige diensten, uitrusting, installaties en personeelsleden specifiek voor de logistieke ondersteuning ter beschikking van de DAB Loodswezen.

§ 4. De minister bevoegd voor de zeehavens wordt belast met het beheer van de Dienst.

§ 5. De Vlaamse regering bepaalt de organieke regels die van toepassing zijn op het financieel en materieel beheer van de DAB Loodswezen.

HOOFDSTUK XVII

Slotbepaling

Artikel 31

Dit decreet treedt in werking op 1 juli 2000 met uitzondering van de hierna vermelde artikelen :

- 1° De artikelen 1 tot en met 7 treden in werking met ingang van 1 januari 2000 ;
- 2° Artikel 12 treedt in werking met ingang van 1 januari 2000 ;
- 3° De artikelen 13 en 14 treden in werking met ingang van 1 januari 2000 ;
- 4° Artikel 18 en 19 treden in werking met ingang van 1 januari 2000 ;
- 5° De artikelen 20 tot en met 22 treden in werking met ingang van het aanslagjaar 1999 ;
- 6° De artikelen 23 en 24 treden in werking met ingang van 1 januari 2000 ;
- 7° Artikel 25 treedt in werking met ingang van 31 maart 1998.

Brussel, 28 april 2000.

*De minister-president van de Vlaamse regering,
Vlaams minister van Financiën, Begroting,
Buitenlands Beleid en Europese Aangelegenheden,*

Patrick DEWAELE

*De minister vice-president van de Vlaamse regering,
Vlaams minister van Mobiliteit, Openbare werken
en Energie,*

Steve STEVAERT

*De Vlaamse minister van Welzijn, Gezondheid
en Gelijke Kansen,*

Mieke VOGELS

*De Vlaamse minister van Cultuur, Jeugd,
Brusselse Aangelegenheden en
Ontwikkelingssamenwerking,*

Bert ANCIAUX

De Vlaamse minister van Onderwijs en Vorming,

Marleen VANDERPOORTEN

*De Vlaamse minister van Werkgelegenheid
en Toerisme,*

Renaat LANDUYT

De Vlaamse minister van Leefmilieu en Landbouw,

Vera DUA

*De Vlaamse minister van Binnenlandse
Aangelegenheden, Ambtenarenzaken, Sport,
Stedelijk beleid en Huisvesting,*

Johan SAUWENS

*De Vlaamse minister van Economie,
Ruimtelijke Ordening en Media,*

Dirk VAN MECHELEN
